

สารสันนิบาตโลกมุสลิม ถึงประชาชนชาวอเมริกัน

رسالة رابطة العالم الإسلامي إلى الشعب الأمريكي
(باللغة التايلاندية)

ترجمة : أسرة تحرير موقع مكتبة اقرأ

กองบรรณาธิการเว็บอิกเราะฮ์ออนไลน์
ถอดความและเรียบเรียง

จัดพิมพ์โดย

สำนักงานความร่วมมือเพื่อเผยแพร่และสอนอิสลาม
อัคร-รีอวะฮ์ กรุงริยาด ประเทศซาอุดีอาระเบีย

:

المكتب التعاوني للدعوة وتوعية الجاليات بالربوة

Islamic Propagation Office in Rabwah

P.O.Box 29465 RIYADH 11457 – TEL 4454900 – 4916065

FAX: 4970126 - E-Mail: rabwah@islamhouse.com

<http://www.islamhouse.com>

อนุญาตให้ใช้ประโยชน์จากหนังสือในการอ้างอิง โดยไม่บิดเบือนหรือเปลี่ยนแปลง
เนื้อหาเดิม หากมีข้อสงสัย คำแนะนำหรือแก้ไขผิดพลาดใดๆ กรุณาติดต่อเราทาง
เว็บไซต์ : www.islamhouse.com

(5027)

ฮ.ศ.1427 - ค.ศ. 2006

สำนักงานความร่วมมือเพื่อเผยแพร่และสอนอิสลาม

อัคร-ริอวะฮะฮ์ กรุงริยาด ประเทศซาอุดีอาระเบีย

โทร. +966-1-445 4900, 491 6065

www.islamhouse.com

www.islamhouse.com :

(5027)

1427

المكتب التعاوني للدعوة وتوعية الجاليات بالربوة

هاتف : 445 4900 - 491 6065

عنوان الموقع : www.islamhouse.com

สารบัญ

บทนำ.....	7
การสนทนาและเจรจา แทนการปะทะ	10
มนุษย์กับศาสนา	16
มุสลิมกับการก่อการร้าย.....	27
มุสลิมกับสงคราม.....	35
ญิฮาดไม่ใช่การก่อการร้าย	42
มุสลิมกับเหตุการณ์ 11 กันยายน 2001	46
อิสลามและกึ่งอิสลาม.....	50
มุสลิมและคุณค่าแห่งอเมริกัน.....	52

มุฮัมมัด ปุคฺคัล อับดุล ลอฮฺ

บทนำ

ด้วยพระนามแห่งองค์อัลลอฮฺ ผู้ทรงเมตตาปราณียิ่ง
มวลการสรรเสริญเป็นสิทธิของพระองค์อัลลอฮฺ และขอกล่าว
พรแห่งสันติแก่ท่านรอซูล คืออัลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม

สันนิบาตโลกมุสลิมอันเป็นตัวแทนของประชาชาติมุสลิม ที่รวมทั้งประเทศที่มีประชากรมุสลิมเป็นชนส่วนใหญ่ และประเทศที่มีประชากรมุสลิมเป็นชนกลุ่มน้อย ตลอดจนองค์กรมุสลิมต่างๆทั่วโลก ได้อ่าน ศึกษาและทำความเข้าใจในสารที่จัดทำขึ้นโดยกลุ่มผู้รู้ชาวอเมริกัน 60 คน ซึ่งมีทั้งนักคิด นักปรัชญา ผู้พิพากษา นักวิชาการ นักธุรกิจ รวมทั้งนักทฤษฎีอย่าง ฟรานซิส ฟุกุยามา เจ้าของผลงาน “จุดจบแห่งประวัติศาสตร์ “ และ แซมมวล ฮันติงตัน เจ้าของผลงาน “การปะทะระหว่างอารยธรรม”

ทางสันนิบาตโลกมุสลิม ซึ่งมีสำนักงานใหญ่อยู่ที่นครมักกะฮฺ อันเป็นจุดเริ่มต้นแห่งการแผ่ขยายอิสลาม มีความยินดีที่จะแสดงความคิดเห็นต่อสารดังที่จะกล่าวถึงต่อไป

สารที่ว่า ถูกจัดทำขึ้นโดยกลุ่มผู้รู้ชาวอเมริกัน ภายใต้การสนับสนุนของ “มูลนิธิเอานส์แห่งสหรัฐอเมริกา” มีข้อความบางตอนที่ได้กล่าวยกย่องให้เกียรติอิสลาม เชิญชวนชาวมุสลิมสู่การสนทนาและการยอมรับในความหลากหลายเพื่อการอยู่ร่วมกัน และทำความเข้าใจระหว่างชาวอเมริกันกับประชาชาติมุสลิมและประชาชาติอื่นๆ มีอีกหลายตอนที่สารนี้ได้กล่าวถึงคุณลักษณะต่างๆที่เป็นมนุษยธรรม รวมทั้งได้เชิญชวนชาวมุสลิมสู่ความร่วมมือและการสนทนา เพื่อสังคมมนุษย์บนวิถีทางแห่งความสงบสันติ

การให้เกียรติและการยอมรับต่ออิสลามของผู้ที่ลงนามในสารดังกล่าว เป็นสักขีพยานถึงความยิ่งใหญ่ของอิสลาม สันนิบาตโลกมุสลิมถือว่า มีความสำคัญมาก จึงขอเชิญชวนพวกเขาทั้งหลายและประชาชนชาวอเมริกันได้พิจารณาถึง ข้อสังเกตบางประการในสารฉบับดังกล่าว ที่ปรากฏจากความเข้าใจบางอย่าง รวมทั้งการให้นิยาม ข้อสรุปและคำเสนอแนะที่ไม่อาจจะยอมรับได้ ไม่เฉพาะกับประชาชาติมุสลิมเท่านั้น แต่ยังรวมถึงประชาชาติอื่นๆอีกมากมาย อีกด้านหนึ่ง สารฉบับนี้ได้ชี้ให้เห็นถึงนโยบายทางการเมืองของสหรัฐอเมริกาต่อประเทศอื่น และแสดงให้เห็นถึงวิถีชีวิตของคนอเมริกันเองหลายประการ ดังที่มีตัวอย่างในสารดังกล่าว เช่น

- (1) บางครั้งประชาชนของเราปฏิบัติตัวอย่างหยาบกระด้าง
- (2) ใช้นโยบายการเมืองที่ก่อความเดือดร้อนและไม่ยุติธรรม
- (3) เราล้มเหลวในการใช้ชีวิตตามอุดมการณ์พื้นฐานของเรา เรายอมรับถึงช่องว่างอันห่างไกล ระหว่างสิ่งที่เป็นตัวอย่างและอุดมคติกับการปฏิบัติจริงของเรา
- (4) วัฒนธรรมบางอย่างของเราไม่ค่อยงดงาม เช่น การบริโภคเป็นวิถีหลักของแนวทางการดำรงชีวิต เสรีภาพอันไร้ขีดจำกัด ความสัมพันธ์อัน

ลัทธิเหวระหว่างสามภรรยาและครอบครัว ตลอดจนความบันเทิง
เรียงร้อยทั้งหลาย

เพื่อให้ง่ายต่อการทำความเข้าใจเกี่ยวกับประเด็นสำคัญๆในสารฉบับนี้
สำนักบาตโลกมุสลิมได้แสดงความคิดเห็นในหัวข้อต่างๆดังนี้

การสนทนาและเจรจา แทนการปะทะ

กลุ่มผู้รัฐผู้จัดทำสารดังกล่าวได้ใช้วิธีการเรียกร้องสู่การสนทนาและเจรจาเกี่ยวกับเรื่องราวที่เกิดขึ้นและผลกระทบจากเหตุการณ์ 11 กันยายนได้อย่างสวยงาม ปี 2001 เป็นปีที่สหประชาชาติได้ตอบรับข้อเรียกร้องขององค์การที่ประชุมประเทศอิสลามหรือ OIC (Organization of Islamic Conference) เพื่อให้ปีนี้เป็นปีแห่งการสนทนาระหว่างอารยธรรม ซึ่งเหล่ารัฐบาลและประชาชนในประเทศมุสลิมต่างได้เปิดโอกาสสำหรับการสนทนา พร้อมทั้งกับการเริ่มต้นของศตวรรษใหม่ ณ วันนี้เหล่าประชาชาติมุสลิม ซึ่งนำโดยสันนิบาตโลกมุสลิมเราได้ตอบรับคำเรียกร้องของผู้รัฐชาวอเมริกัน ที่ได้เชิญชวนพวกเราในตอนท้ายของสารที่พวกเขาจัดทำขึ้นมาว่า “เราหวังว่า เราจะยื่นมือของพวกเราไปยังพี่น้องของเราในสังคมมุสลิมทั่วโลก เพื่อกล่าวแก่พวกเขาอย่างตรงไปตรงมาว่า พวกเราไม่ใช่ศัตรูของพวกท่าน ทว่าเราคือสหาย เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่ระหว่างเราทั้งสอง ต้องไม่มีความเป็นศัตรูต่อกัน พวกเราทั้งสองต่างมีสิ่งที่จะต้องรับผิดชอบร่วมกันมากมาย และมีงานอีกมากมายที่พวกเราต้องร่วมกันทำ”

ความจริงแล้ว พวกเรามุสลิมได้บันทึกการเรียกร้องกลุ่มองค์กรมุสลิมและประชาชนจากชาติต่างๆสู่การสนทนาเช่นนี้ก่อนหน้าพวกเขาทั้งหลายเสียอีก โดยผ่านสหประชาชาติ การเรียกร้องของเรากำเนิดมาจากรากฐานหลักในอิสลามที่สอนถึงวิธีการสนทนา การผูกไมตรี การทำความเข้าใจกัน และการช่วยเหลือซึ่งกันและกันระหว่างเพื่อนมนุษย์ ซึ่งมัน

เริ่มต้นมาเมื่อกว่า 14 ศตวรรษล่วงมาแล้ว เป็นจุดของการก่อเกิดระเบียบ
คุณค่าแห่งจริยธรรมและสังคมที่สมบูรณ์ ซึ่งผู้เป็นมุสลิมได้ใช้คำสอน
เหล่านี้เป็นหนทางในการดำเนินชีวิต

เหล่ามุสลิมเชื่อว่า การสนทนา คือ เครื่องมือที่ดีที่สุดในการสร้าง
ความสัมพันธ์ระหว่างชนชาติ และการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทและความ
บาดหมางระหว่างกัน ด้วยเพราะประชาชาติมุสลิมเป็นผู้มีศรัทธาในองค์
อัลลอฮ์ จึงเข้าใจว่าการสนทนา คือกลไกหรือเครื่องมือหลักที่จะใช้ในการ
แลกเปลี่ยน สร้างความรู้จัก การช่วยเหลือเกื้อกูล และการสร้างสัมพันธ์ที่ดี
ต่อผู้อื่น ร่วมกันใช้หลักแห่งจิตตภาพและคุณค่าร่วมดังกล่าวเพื่อเป็นฐาน
ในการสร้างความเข้าใจและเกื้อกูลกัน ในอัล-กุรอานอัลลอฮ์ได้สอนถึงวิธี
ดังกล่าวว่า

قُلْ يَا هَلْ أَكْتَبِ تَعَالَوْا إِلَىٰ كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا
نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا
أَرْبَابًا مِّنْ دُونِ اللَّهِ ۚ فَإِن تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا
مُسْلِمُونَ ﴿٦٤﴾

“จงกล่าวเถิด (มุหัมมัด) ว่า โอ้บรรดาผู้ได้รับคัมภีร์ พวกเจ้าจง
มาหาจุดรวมกันระหว่างเราและท่าน นั่นคือ เราจะต้องไม่
เคารพสักการะเว้นแต่อัลลอฮ์เท่านั้น และเราจะไม่ยึดสิ่งใดให้
เป็นภาคีกับพระองค์ และพวกเราจะไม่ยึดเอาบางคนในหมู่
พวกเราเป็นพระเจ้าอื่นจากอัลลอฮ์ ดังนั้นหากพวกเขาผินหลัง
(ไม่ยอมรับคำเชิญชวนดังกล่าว) ก็จงกล่าว(แก่พวกเขา)เถิดว่า

พวกท่านจงเป็นพยานด้วยว่าแท้จริงพวกเราเป็นผู้ที่นอบน้อม
ภักดี” (อาล อิมรอน : 64)

ในการสนทนากันนั้น พระองค์อัลลอฮฺทรงใช้ให้มุสลิมสนทนาด้วย
คำพูดที่ดีที่สุด

أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَدِلْهُمْ
بِآيَاتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ
وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١٢٥﴾

“และจงโต้แย้งพวกเขาด้วยวิธีการที่ดีที่สุด แท้จริงพระเจ้าของ
เจ้านั้นทรงรู้ดียิ่งถึงผู้ที่หลงทางจากทาง(อันเที่ยงตรง)ของ
พระองค์ และพระองค์ทรงรู้ดียิ่งถึงบรรดาผู้ที่ได้รับทางนำ”
(อัน-นะหฺลี : 125)

❖ وَلَا تَجْدِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ

“และพวกเจ้าจงอย่าโต้เถียงกับบรรดาชาวคัมภีร์(ยิวและ
คริสต์) เว้นแต่ด้วยวิธีการที่ดีที่สุด” (อัล-อันกะบูต : 46)

จากจุดเริ่มต้นดังกล่าว สันนิบาตโลกมุสลิม จึงขอเชิญชวนให้มีการ
จัดการสนทนาร่วมกันระดับโลกขึ้น โดยการกำหนดหัวข้อร่วมกันตามความ
จำเป็นพื้นฐานของมวลมนุษยชาติ ในการสร้างความเข้าใจ การช่วยเหลือ
เกื้อกูลกันและเพื่อความสงบสันติ ความยุติธรรมในสังคมมนุษย์ การ
คุ้มครองสิทธิมนุษยชน การสร้างความเสมอภาคระหว่างมวลชน การป้องกัน

มีให้เกิดสงคราม และการแก้แค้นที่เลียดเลือด พร้อมกับความจำเป็นในการ
เยียวยา บำบัดโรคร้ายในสังคม อันประกอบไปด้วยปัญหาต่างๆ เช่น
ยาเสพติดอันเป็นปัญหาอันดับหนึ่ง ซึ่งเป็นต้นเหตุของอีกหลายปัญหา
โดยเฉพาะอย่างยิ่งการละเมิดสิทธิและทำร้ายชีวิตของผู้อื่น

สันนิบาตโลกมุสลิมขอเชิญชนกลุ่มผู้รู้อเมริกัน ให้หันมาร่วมมือกับ
เหล่าประชาชาติมุสลิม เพื่อดำเนินการสนทนาระหว่างอารยธรรมในระดับ
โลกให้เกิดขึ้น ในการนี้สันนิบาตโลกมุสลิมขอชี้ว่า เหล่านักวิชาการและผู้รู้
มุสลิมได้ให้การสนับสนุนในเรื่องนี้เห็นได้ชัด เมื่อครั้งการพบปะของ
พวกเขาในสัมมนาขององค์การที่ประชุมประเทศอิสลาม(OIC) ครั้งที่ 4 ที่
นครมักกะฮฺ โดยได้ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการจัดตั้งศูนย์กลางเพื่อการ
สนทนาแลกเปลี่ยนระหว่างอารยธรรม ซึ่งได้เน้นให้เห็นว่า มุสลิมนั้นให้
ความสำคัญกับการสนทนาเพื่อหาข้อยุติ สร้างความเข้าใจ และแลกเปลี่ยน
ความช่วยเหลือระหว่างมนุษยชาติ ซึ่งล้วนมาจากบิดาเดียวกัน อัลลอฮ์ได้
ตรัสว่า

يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اِنَّا خَلَقْنٰكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ وَّاُنثٰى وَجَعَلْنٰكُمْ شُعُوْبًا
وَقَبَاۤىِٕلَ لِتَعَارَفُوْۤا اِنَّ اَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللّٰهِ اَتْقٰىكُمْ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌ

حَبِيْرٌ ﴿١٣﴾

“โอ้มนุษยชาติทั้งหลาย แท้จริงเราได้สร้างพวกเจ้าจากเพศชาย
(อาดัม) และเพศหญิง(เฮวาอู) และเราทำให้พวกเจ้าแตก
ออกเป็นเผ่าและตระกูลต่างๆ เพื่อพวกเจ้าจะได้ทำความรู้จัก
กันแท้จริงผู้ที่มีเกียรติที่สุดไ้ในหมู่พวกเจ้า ณ อัลลอฮ์นั่น คือผู้

ที่เปี่ยมด้วยความยำเกรงที่สุด แท้จริงแล้วอัลลอฮ์นั้นทรงรอบ
รู้และประจักษ์ยิ่ง” (อัล-หุญรอต : 13)

ความเชื่อนี้ เป็นสิ่งที่มุสลิมทั้งหลายศรัทธามั่น เป็นหลักฐานบ่งชี้ถึง
การปฏิเสธข้อกล่าวหาว่าพวกเขายอมรับแนวคิดการปะทะระหว่างอารยธรรม
หรือความจำเป็นที่ต้องมีการปะทะเช่นนั้น และสอดคล้องกับสิ่งที่ผู้รู้ชาว
อเมริกียบางคนได้เรียกร้อง หลังจากการล่มสลายลงของคอมมิวนิสต์

แท้จริงแล้ว สันนิบาตโลกมุสลิมเชื่อว่า ภาษาแห่งการสนทนา คือ
สิ่งทดแทนภาษาแห่งความรุนแรงที่คุกคามมนุษยชาติ พวกเขาขอเรียกร้อง
เชิญชวนสู่การสนทนาทางอารยธรรมที่พร้อมด้วยฐานร่วมเพื่อความสงบสันติ
ของมนุษยชาติ ร่วมพัฒนาคุณค่าแห่งความเป็นมนุษย์ ทั้งนี้สันนิบาตโลก
มุสลิมตั้งข้อสังเกตว่า ในบรรดาสิ่งที่จะทำให้เกิดการสนทนาเกิดประโยชน์นั้น
ควรต้องประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก 3 ประการด้วยกันนั่นคือ

- (1) ระบุความสัมพันธ์ระหว่างสิทธิและหน้าที่ของมวลมนุษย์อย่างแนบแน่น
เพราะทุกครั้งที่มีสิทธิย่อมต้องควบคู่ด้วยการมีภาระหน้าที่เสมอ
- (2) มีภาวะความจำเป็นต่อการดำเนินชีวิต อันควรต้องเป็นองค์ประกอบ
สำหรับการสนทนา อันดับแรกของความจำเป็นเหล่านี้ ก็คือ เสรีภาพ
แห่งชนชาติเอกราช การได้คืนมาซึ่งสิทธิที่ถูกถูกลิดรอน และการป้องกัน
การรุกราน
- (3) การให้หลักประกันในอธิปไตยของกลุ่มชน โดยต้องไม่อยู่ภายใต้
อำนาจหรือการชักนำของผู้อื่น

นอกจากประการดังกล่าว ยังมีหลักบางประการที่ถูกละทิ้งใน
สารของกลุ่มผู้รู้ชาวอเมริกัน ซึ่งสอดคล้องกับคำสอนของอิสลาม และ
ต้องใช้เพื่อการสร้างประโยชน์จากการสนทนาตามที่คาดหวัง นั่นคือ

- (1) มนุษยชาติมีความเท่าเทียมกันตั้งแต่กำเนิด ทั้งในด้านเสรีภาพ
เกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ และสิทธิต่างๆ โดยไม่
คำนึงถึงความแตกต่างทางเชื้อชาติ ภาษา สีผิวหรือเพศ
- (2) มนุษย์เป็นศูนย์กลาง ภาระหน้าที่ของอำนาจการปกครอง คือ การ
ปกป้องสังคม และพัฒนาศักยภาพสู่ความศิวิไล
- (3) ธรรมชาติของมนุษย์ ผลักดันให้พวกเขาค้นหาข้อเท็จจริงของ
จุดประสงค์ และบั้นปลายสุดท้ายของการมีชีวิต
- (4) การศรัทธาในการมีอยู่ของข้อเท็จจริงทางจริยธรรมดั้งเดิม และสามารถ
พบได้ในตัวมนุษย์ทุกคน

มนุษยกับศาสนา

กลุ่มผู้ลงนามในสารได้เลือกเอาหลักบางประการ และให้คุณลักษณะว่า เป็นหลักการทางจริยธรรม แทนที่คำว่า หลักการทางศาสนา สันนิบาตโลกมุสลิมขออย่าว่า มนุษย์มีเสรีภาพในการเลือกสำหรับตัวเอง และขอประกาศว่า ประชาชาติมุสลิมไม่เคยแยกระหว่างศาสนากับตัวมนุษย์ เพราะศาสนาอิสลามถูกกำหนดมาเพื่อมนุษย์ และเพื่อเป็นเกณฑ์ควบคุมพฤติกรรมของมนุษย์ รวมทั้งจัดการวิถีของการดำเนินชีวิตให้ตรงกับเป้าประสงค์ที่พระเจ้าต้องการ อีกทั้งได้ผูกชีวิตมนุษย์ให้เข้ากับรากฐานและจุดประสงค์ดั้งเดิมของการมีชีวิต และนำพาสู่การมีชีวิตนิรันดร์ในโลกหน้า สันนิบาตโลกมุสลิมจึงขออย่าถึงความหมายต่างๆเหล่านี้ อันเป็นความหมายร่วมกันที่โลกต่างยอมรับกันว่า ศาสนาไม่ได้อยู่คู่มนุษย์เฉพาะโลกนี้เท่านั้น แต่เบื้องหลังนั้นยังมีจุดประสงค์อื่น ที่เป็นเหตุของการกำเนิดช่อนรันนอยู่ และไม่เคยทำให้มนุษย์หลงใหลไปกับโลกจนลืมชีวิตหน้า

หลักที่มีคุณค่าสูงส่ง คือ หลักที่สอดคล้องกับสิ่งที่พระเจ้าประทานลงมา ไม่ว่าจะผ่านมหาคัมภีร์หรือผู้เป็นศาสนาทูต หลักจริยธรรมใดที่กำเนิดมาจากสิ่งที่ได้กล่าวมา ย่อมส่งผลให้หลักนั้นมีอานุภาพยิ่ง ประการดังกล่าวยังเป็นมาตรฐานสำหรับหลักคุณค่าต่างๆ ที่มวลผู้ศรัทธาต่อพระเจ้าและสารแห่งพระองค์ต่างยอมรับ อิสลามนั้นได้เน้นหนักในเรื่องของหลักจริยธรรมเป็นอย่างยิ่ง มุสลิมทุกคนถูกบัญชาให้ประพฤติตนตามแบบฉบับของศาสนาทูตมุหัมมัดในทุกกิจวัตร ที่ท่านได้กำชับพวกเขา

فِيمَا رَحْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ لِنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ
لَأَنْفَضُوا مِن حَوْلِكَ

“ด้วยเพราะความเมตตาจากอัลลอฮ์นั่นเอง เจ้า(มุหัมมัด)จึง
ได้สุภาพอ่อนโยนต่อพวกเขา และถ้าเจ้าเป็นผู้ที่ประพฤติ
หยาบคายและมีจิตใจที่แข็งกระด้าง แน่نونพวกเขาจะอม
แยกตัวออกห่างจากเจ้า” (อาล อิมรอน : 159)

ท่านศาสนทูตยังได้กล่าวไว้มีใจความว่า : “แท้จริงฉันถูกส่งมาเพื่อ
สร้างความสมบูรณ์ให้กับจริยธรรมที่มีเกียรติ”

สันนิบาตโลกมุสลิม ขอเรียกร้องประชาชนและเหล่าผู้รู้ชาวอเมริกัน
ให้พิจารณาถึงรากฐานดั้งเดิมของการกำเนิดเหตุแห่งการมีชีวิตร และ
จุดประสงค์ของการสร้างมนุษย์ รวมถึงความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับ
ผู้สร้าง ผู้ที่ทรงสร้างลักษณะดั้งเดิมของมนุษย์ และทรงกำหนดบัญญัติ
และครรลองที่สอดคล้องกับลักษณะดั้งเดิมนั้น พระองค์ตรัสว่า

فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا
لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ

“ดังนั้นจงผินหน้าของเจ้าสู่ศาสนาที่เที่ยงแท้(ของอัลลอฮ์) ซึ่ง
เป็นศาสนาของอัลลอฮ์ที่พระองค์ทรงทำให้ธรรมชาติของ
มนุษย์สอดคล้องกับมัน ไม่มีการเปลี่ยนแปลงสำหรับการสร้าง
ของอัลลอฮ์” (อิร-รุม : 30)

ในที่สุด ศาสนาคือสิ่งเดียวที่เราเชื่อว่า สามารถสร้างฐานอันมั่นคง และแข็งแรง สำหรับยึดมั่นในจริยธรรม

กลุ่มผู้ลงนามในสารได้กล่าวถึงข้อสังเกตหลายประการ เพื่อเป็น ข้ออ้างในการแยกศาสนากับการใช้ชีวิตเป็นกลุ่มประชาคม แยกศาสนาออก จากระบบรัฐ และการที่สหรัฐอเมริกาใช้หลักจริยธรรมแทนคำว่าศาสนานั้น เป็นสิ่งที่เรารับไม่ได้ในทัศนะของเรา ด้วยเหตุผลดังนี้

- (1) มันเป็นเรื่องที่ขัดกับลักษณะดั้งเดิมในตัวของมนุษย์ ทั้งๆที่ผู้ลงนามใน สารเองก็ยอมรับว่า “มนุษย์เป็นผู้ที่ถือศาสนาโดยลักษณะดั้งเดิม”
- (2) เป็นเรื่องที่ขัดแย้งกับการเลือกของคนส่วนมากในประเทศของเรา
- (3) เพราะ ศาสนาที่แท้จริงยอมไม่สร้างความอยุติธรรมกับคนหมู่น้อยใน สังคม ทว่าต้องให้สิทธิกับพวกเขาอย่างเต็มเปี่ยม
- (4) อิสลามเป็นระบอบการดำเนินชีวิตที่ครอบคลุมทุกด้าน ประกอบไป ด้วยหลักการต่างๆสำหรับจัดระเบียบในด้านการเมือง เศรษฐกิจ และ สังคม มีระเบียบสำหรับการสร้างสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับพระเจ้า ความสัมพันธ์กับตัวเอง ความสัมพันธ์กับเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน และ ความสัมพันธ์กับสรรพสิ่งอื่นๆ เป็นโครงสร้างที่รัดกุมและสมบูรณ์ มิ สามารถแยกส่วนหรือนำมาสังคายนาใหม่ได้ ดังที่นักบูรพาคติที่มี ชื่อเสียงผู้หนึ่งของยุโรป ซึ่งเป็นผู้รู้ที่มีความรู้อิสลามมากที่สุดในหมู่ พวกเขา และรู้จักสังคมของเขาเองอย่างลึกซึ้งที่สุด ได้กล่าวว่า “แท้จริงแล้ว อารยธรรมอิสลามที่ปรากฏต่อสายตาของฉัน คือ โครงสร้างที่สมบูรณ์แบบ องค์ประกอบทุกส่วนถูกออกแบบมาเพื่อเติม เต็มให้กับส่วนอื่นๆทั้งหมดยึดแน่นเข้าด้วยกัน ไม่มีสิ่งใดที่เป็นสิ่งไม่ พึงประสงค์ ไม่มีส่วนใดที่บกพร่อง ผลที่ออกมาก็คือ ความสมดุล

และกลมกลืน บูรณาการเป็นเนื้อเดียวกัน ความรู้สึกนี้อาจจะเป็น เพราะว่ ศาสนาและทุกบทบัญญัติในอิสลามถูกกำหนดไว้ในที่ของมัน นี่เป็นสิ่งที่ทรงอิทธิพลที่สุดต่อใจของฉันฉันได้พยายามที่จะรู้อิสลาม เท่าที่สามารถจะทำได้ ฉันได้ศึกษาอัล-กุรอาน วจนะของท่านศาสนทูต ฉันได้เรียนภาษาและประวัติศาสตร์ของอิสลาม และศาสตร์อื่นๆอีก มากมายที่เขียนถึงอิสลาม และถูกเขียนเพื่อสปล้างอิสลามการศึกษา และการเปรียบเทียบเหล่านี้ ได้ส่งผลเป็นความเชื่อที่มั่นคงหนักแน่น สำหรับฉันว่า อิสลามในแง่มุมของจิตวิญญาณและสังคมนั้น ถึงแม้จะ ถูกห้อมล้อมด้วยอุปสรรคมากมาย อันเป็นผลมาจากการตกต่ำของชน มุสลิม แต่อิสลามก็ยังคงมีพลังมากที่สุดในการยืนหยัด ด้วยความ มุ่งหวังที่มวลมนุษย์ต่างรับรู้กัน” (จาก มุห์หมัด อะลัด Islam At The Cross Way หน้า13-14)

แท้จริงแล้ว การอธิบายอิสลามเช่นนี้ คือ จินตภาพของมุสลิมผู้เข้าใจ อิสลาม เป็นสิ่งที่ยืนยันว่าเป็นไปไม่ได้ที่มุสลิมผู้นั้นจะยอมรับลัทธิโลกี ยะ(เซคคิวลาร์)

- (5) อิสลามแตกต่างจากศาสนาอื่นด้วยการที่มีหลักยึดเป็นคัมภีร์อัน บริสุทธิ์ คักดีลิต์ ไม่เคยเปลี่ยนแปลงแม้เพียงอักษรเดียว ตั้งแต่เมื่อ ครั้งถูกประทานลงมายังศาสนทูต ยาวนานมาเป็นเวลากว่า 14 ศตวรรษ
- (6) แท้จริงภาวะและเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ของประเทศตะวันตกที่ ส่งผลให้เกิดการแยกศาสนาออกจากรัฐและการเมืองการปกครอง จนกระทั่งกำเนิดรัฐโลกียะ(เซคคิวลาร์)ขึ้นมา จะไม่เคยปรากฏให้เห็น ในประเทศอิสลาม มันเป็นการไม่ยุติธรรมเป็นอย่างยิ่งที่จะนำเอาสภาพ

จริงของมุสลิมและบทบัญญัติแห่งศาสนาอิสลาม มาเปรียบเทียบกับ
สภาพสังคมตะวันตกและโบสถ์อันเป็นสถาบันทางศาสนาของพวกเขา

แท้จริงแล้ว มุสลิมต่างเชื่อว่า สารแห่งพระผู้เป็นเจ้าได้สร้างมรดก
สำคัญสำหรับชีวิตแห่งความเป็นมนุษย์ เช่นเดียวกันสารแห่งพระผู้เป็นเจ้า
ได้มอบวิทยาการที่เป็นคุณูปการอันเป็นที่ยอมรับร่วมกันของมวลมนุษย์
พวกเขาเชื่อว่า การที่ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด หรือ ชนชาติหนึ่งชนชาติใด หรือ
ประชาชาติหนึ่งประชาชาติใด จะสร้างวิทยาการหรือกำเนิดนวัตกรรมใดๆ
ขึ้นมา แล้วกำหนดให้มวลมนุษย์ต้องใช้มันนั้น มันเป็นสิ่งที่ยอมรับไม่ได้
ดังนั้นการสนทนาจึงจำเป็นต้องกำหนดถึงหลักคุณค่าที่มนุษย์ชาติต่าง
ยอมรับได้ และแน่นอนหลักการนี้จะไม่มาให้เราได้แลเห็น นอกจากในสารที่
พระผู้เป็นเจ้าประทานมา ตั้งแต่สมัยศาสนทูตนูหฺ (โนอาห์) , อิบรอฮีม (อับ
ราฮัม) จนถึงสมัยศาสนทูตมุซา(โมเสส) , อีซา (เยซู) และมุหัมมัด เพราะใน
สารนั้นจะมีองค์ประกอบร่วมที่ผู้คนและประชาชาติทั้งมวลต่างไม่ขัดแย้งกัน
ทั้งยังพบว่าในสารสุดท้ายที่ถูกประทานลงมายังมุหัมมัดซึ่งเป็นศาสนทูตคน
สุดท้าย มีกฎเกณฑ์ที่รับประกันความสงบสุขของสังคมและสิทธิแห่งมนุษย์
เหล่ามุสลิมเชื่อมั่นในความสืบเนื่องสอดคล้องและสมบูรณ์ในสารที่ถูก
ประทานยังเหล่าศาสนทูตของพระผู้เป็นเจ้า ศาสนทูตอีซาได้ชี้ให้เห็นถึง
ความสืบเนื่อง ด้วยการอธิบายว่า

وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَبْنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ
مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ
بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدٌ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ

مُبِينٌ

“และเมื่อนบีอิซฮากกล่าว(แกว่งศ็วานของอิสรออีลว่า) โอ้วงศ็วานของอิสรออีลเอ๋ย แท้จริงฉันเป็รสุลของอัลลอฮฺมายังพวกท่าน เพื่อยืนยันถึงสัจธรรมที่มีอยู่ในคำภีร์เตารอตก่อนหน้าฉัน และเพื่อเป็นผู้แจ้งข่าวดีถึงการมาของ รสุล(คนสุดท้าย)หลังจากฉัน มีชื่อว่า อะหมัด กระทั่งเมื่อเขาได้ถูกส่งมายังพวกเขาพร้อมด้วยความสัจแจ้ง พวกเขากลับกล่าวว่านี่เป็นการแสดงกลที่ชัดเจนยิ่ง” (อัศ-ศ็อฟ : 6)

ข้อเท็จจริงนี้ ยังปรากฏในคัมภีร์ไบเบิลบางเล่ม และเป็นข้อเท็จจริงที่ไม่มีทางปกปิดเลยสำหรับกลุ่มผู้รู้ชาวอเมริกันที่ได้ลงนามในสารของพวกเขา

การศรัทธาของมุสลิมต่อท่านศาสนทูตมุหัมมัดนั้น มีเงื่อนไขว่าต้องศรัทธาต่อสารและศาสนทูตคนก่อนหน้าท่านทั้งหมดที่ถูกส่งมาเพื่อชี้นำมนุษย์ อัล-กุรอานได้กล่าวถึงความจำเป็นในการศรัทธานั้นว่า

قُولُوا ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ
وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ
وَعِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِن رَّبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ
مِّنْهُمْ وَخُنَّ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٠﴾

“พวกเจ้าจงกล่าวเถิด เราได้ศรัทธาต่ออัลลอฮฺ สิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เรา และสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่อิบรอฮีม อิสมาอีล อิสฮาก ยะอฺกูบ บรรดางศ์วานของเขาเหล่านั้น ลึง(คัมภีร์)ที่มุซาและอีซาได้รับ และลึง(คัมภีร์)ที่บรรดานบี

ที่ได้รับจากพระเจ้าของพวกเขา พวกเรามีได้แบ่งแยกระหว่าง
ท่านหนึ่งท่านใดจากเขาเหล่านั้น และพวกเราจะเป็นผู้
สวามิภักดิ์ต่อพระองค์เท่านั้น” (อัล-บะเกาะเราะฮฺ : 136)

﴿ شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا
إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ
وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ ۚ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ ۗ إِلَيْهِ ۙ اللَّهُ

تَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ ﴿١٣٦﴾

“พระองค์ได้ทรงกำหนดส่วนหนึ่งของศาสนาที่พระองค์ได้ทรง
บัญญัติแก่นูหฺ และสิ่งที่เราได้ประทานวะหฺยูแก่เจ้า และสิ่งที่เรา
ได้สั่งเสียแก่อิบรอฮีม มูซา และอีซาวา พวกเจ้าจงดำรงศาสนา
ไว้ให้มั่นคงและจงอย่าแตกแยกกันในเรื่องศาสนา เป็นสิ่งที่
หนักต่อเหล่าผู้ตั้งภาคีในการรับสิ่งที่เจ้าเชิญพวกเขา อัลลอฮฺ
ทรงเลือกผู้พระองค์ประสงค์เพื่อไปยังพระองค์ และทรงชี้ทาง
ไปยังพระองค์ซึ่งผู้ที่อ่อนน้อมภักดี” (อัล-ฮุรอ : 13)

เหล่ามุสลิมเชื่อว่า ศาสนาของพวกเขา เป็นแหวนวงสุดท้ายที่มาเพื่อ
ผนึกสารแห่งพระเจ้า และเพื่อสร้างความสมบูรณ์ให้กับสารนี้ ดังนั้น
อิสลามจึงประกอบด้วยบทบัญญัติที่ครอบคลุมทุกด้านของการใช้ชีวิต
นอกจากนั้นอิสลามยังมาเพื่อมนุษย์ทุกคน ดังที่พระเจ้าได้ตรัสแก่มุฮัมมัดว่า

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ

النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾

“และเรามีได้ส่งเจ้ามาเพื่ออื่นใด เว้นแต่เป็นผู้แจ้งข่าวดีและ
ตักเตือนแก่มนุษยชาติทั้งหลาย แต่ทว่ามนุษยย์ส่วนใหญ่กลับ
ไม่ประสา” (สะบะอ์ : 28)

และพระองค์ยังทรงกล่าวถึงการประทอนบัญญัติในครั้งนี้ว่า เป็น
ความเมตตาสำหรับมนุษยย์ทั้งมวล

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٠٧﴾

“และเรามีได้ส่งเจ้ามา เว้นแต่เพื่อเป็นความเมตตาแก่
ประชาชาติทั้งหลาย” (อัล-อันบิยาอ์ : 107)

ในหัวข้อ “อะไรที่เกี่ยวกับอัลลอฮ์?” กลุ่มผู้ลงนามในสารได้ยกอ้าง
คำพูดของประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาคนที่ 10 (อับราฮัม ลินคอล์น) ที่ได้
กล่าวว่า “พระเจ้ามีหน้าที่ของพระองค์เฉพาะ” เป็นคำกล่าวที่ได้กล่าวเมื่อปี
ค.ศ. 1865 ผ่านมาแล้ว 137 ปี เมื่อครั้งเกิดความขัดแย้งอย่างรุนแรงระหว่าง
นักปรัชญา พระนโปเลียน กับนักการเมือง ในความคิดของท่านนี้เป็นทาง
ออกแบบโลกียะ (เซคคิวลาร์) ที่ใช้เฉพาะสำหรับสังคมนอเมริกันในสมัยนั้น
ในขณะที่การปะทะกัน และสงครามกลางเมืองระหว่างแนวคิดต่างๆของ
สังคมนอเมริกัน เกือบจะพาให้ประเทศและประชาชนที่มีความหลากหลาย
แตกต่างกันเชื้อชาติและภูมิปัญญาพากันพินาศ และหากเป็นยุโรปก็มี
เหตุการณ์เดียวกันนี้เช่นเดียวกัน แต่สิ่งที่เกิดขึ้นในประเทศอิสลามกลับตรงกัน

ข้าม เพราะคำสอนในศาสนาอิสลามคือศูนย์รวมทางออกสำหรับการ
แก้ปัญหาความขัดแย้งที่อาจเกิดขึ้นระหว่างมุสลิม

สรุปแล้ว ศาสนาอิสลามมิใช่ตัวปัญหาที่เป็นสาเหตุทำให้เกิดการ
ปะทะกันในประวัติศาสตร์อิสลาม ถ้าหากสภาพของสถาบันโบสถ์ในยุโรปยุค
กลาง ได้ทำให้ชาวยุโรปต้องเข้าพัวพันกับการนองเลือด จนทำให้ต้องแยก
ศาสนาออกจากรัฐในบางประเทศของยุโรปและอเมริกา แต่การณ์กลับ
แตกต่างและไม่ได้เป็นเช่นนั้นในสังคมมุสลิม ศาสนามิใช่ปัญหาระหว่าง
มุสลิมด้วยกันเอง และระหว่างมุสลิมกับชนต่างศาสนิก ดังนั้น คำถามที่ผู้
ลงนามในสารได้ถามว่า “ความเชื่อทางศาสนาจะเป็นส่วนหนึ่งของทางออก
หรือ เป็นองค์ประกอบหนึ่งของปัญหา? “ คำตอบ ก็คือ เหล่ามุสลิมพบว่า
ในอิสลามมีทางออกที่ถูกต้องสมบูรณ์และเหมาะสมสำหรับทุกปัญหาในการ
ดำเนินชีวิต มุสลิมเชื่อว่าการเลือกใช้บทบัญญัติแห่งพระเจ้าย่อมต้อง
เหมาะสมสำหรับมนุษย์ มากกว่าการเลือกระบบโลกียะ(เซคคิวลาร์) พระผู้
อภิบาลมนุษย์ย่อมต้องรู้ว่า พวกเขามีความจำเป็นต่อสิ่งใด สำหรับการ
เรียกร้องของกลุ่มผู้รู้ชาวอเมริกันให้มีการแยกศาสนาออกจากรัฐ(การ
ปกครอง) และกำหนดให้หลักคุณค่าแห่งอเมริกันเป็นหลักแห่งโลกาภิวัตน์
นั้น เป็นสิ่งที่ประชาชาติผู้ศรัทธาทุกคนปฏิเสธโดยสิ้นเชิง เพราะมันได้
ทำลายสิทธิและอธิปไตยของพระเจ้าที่มนุษย์พึงต้องมอบให้พระองค์จนไม่
เหลือเค้า

การเรียกร้องเช่นนั้นนำไปสู่การตอบคำถามที่เหล่าผู้รู้อเมริกันตั้งขึ้น
มาว่า “อะไรเล่าเกี่ยวกับพระเจ้า?” ด้วยสิ่งที่สมควรสำหรับพระองค์ นั่นคือ
พระองค์คือผู้สร้างที่ได้ส่งศาสนทูตมา ผู้ทรงประทานคัมภีร์เพื่อนำทาง และ
ตักเตือนมิให้ละเลยคำสอนในนั้น ข้อเรียกร้องที่กล่าวมานั้น นับว่าไม่

สอดคล้องกับสิทธิและอธิปไตยแห่งพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าที่มนุษย์ต้องมอบให้ และไม่สอดคล้องกับความจำเป็นที่พวกเขาต้องมอบให้พระองค์ สิ่งนี้ได้ทำให้ต้องพิจารณา พระดำรัสของพระองค์อัลลอฮ์ที่ว่า

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْنَا مِنْ بَشَرٍ مِّنْ شَيْءٍ قُلْ مَنْ أَنْزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَىٰ نُورًا وَهُدًى لِّلنَّاسِ تَجْعَلُونَهُ قَرَاطِيسَ تُبْدُونَهَا وَتُخْفُونَ كَثِيرًا وَعُلِّمْتُمْ مَا لَمْ تَعْلَمُوا أَنْتُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ قُلِ اللَّهُ طمَّ ذَرَّهُمْ فِي خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ ﴿٩١﴾

“และพวกเขา(ชาวยิว)มิได้ให้ความเคารพต่ออัลลอฮ์ตามควร แก่ความเคารพ เมื่อพวกเขาได้กล่าวว่า อัลลอฮ์มิได้ทรงประทานสิ่งใดแก่มนุษย์ จงกล่าวเถิด (โอ้มุหัมมัด) ว่าผู้ใดเล่า ที่ได้ทรงประทานคัมภีร์ที่มุชานำมาเป็นแสงสว่างและทางนำแก่มนุษยชาติ พวกท่านได้บันทึกมันไว้ในกระดากมากมายที่พวกเจ้าเปิดเผยมัน และอีกจำนวนมากที่พวกเจ้าปกปิดมันไว้ และพวกเจ้าถูกสอนในสิ่งที่ทั้งพวกเจ้าและบรรพบุรุษของพวกเจ้ามิได้รู้ จงกล่าวเถิด (มุหัมมัด) ผู้ทรงประทาน คือ อัลลอฮ์นั่นเอง แล้วไม่ต้องสนใจ จงปล่อยให้พวกเขาเล่นอยู่กับการวิพากษ์วิจารณ์ของพวกเขา”(อัล-อันอาม : 91)

นอกเหนือจากที่กล่าวมาทั้งหมด เราารู้สึกแปลกใจเป็นอย่างยิ่งสำหรับคำถามเช่นนั้น และไม่สามารถที่จะหาคำตอบสำหรับความเป็นจริงในสังคมอเมริกัน ที่พบว่าผู้คนส่วนใหญ่ได้มุ่งหาศาสนาเพื่อใช้ยึดเป็นหลักชีวิตกันมากขึ้น

มุสลิมกับการก่อการร้าย

การก่อการร้ายในทัศนะของโลกตะวันตกปัจจุบัน มีลักษณะหลากหลายรูปแบบ ทั้งหมดเป็นภาพที่สร้างความน่ากลัวและเกิดขึ้นบ่อยครั้งในระยะหลังนี้เกือบทั่วทุกมุมโลก ลักษณะร่วมที่เห็นชัดเจน คือ การทำร้ายผู้อื่น อาจจะมาจากการกระทำของบุคคลเพียงไม่กี่คน หรือเป็นการกระทำของกลุ่มต่างๆที่มีระบบ ระเบียบ หรืออาจจะเป็นการกระทำของประเทศใดประเทศหนึ่งก็ได้ หลังจากเหตุวินาศกรรม 11 กันยายน 2001 นักวิชาการและนักนิติศาสตร์มุสลิมจากองค์กรและประเทศต่างๆทั่วโลกได้แถลงถึงนิยามของการก่อการร้ายและแสดงจุดยืนของมุสลิมเกี่ยวกับเรื่องนี้ รวมทั้งวิถีทางของอิสลามในการแก้ปัญหาและจัดการกับการก่อการร้าย ระหว่างการพบปะในการสัมมนา ครั้งที่ 6 ของสมัชชานิติศาสตร์อิสลาม ซึ่งจัดโดยสันนิบาตโลกมุสลิม ณ นครมักกะฮ์ เมื่อเดือนมกราคม 2002

สันนิบาตโลกมุสลิมเห็นว่า ประชาชนชาวอเมริกันและประเทศอื่นๆ ควรที่จะต้องพิจารณาถึงรายละเอียดต่างๆที่นักวิชาการเหล่านี้สรุปเอาไว้ดังต่อไปนี้

การก่อการร้าย คือ การทำร้ายที่เกิดขึ้นโดยบุคคล กลุ่ม หรือประเทศชาติ ด้วยการละเมิดสิทธิของผู้อื่น ทั้งในด้านศาสนา ชีวิต ทรัพย์สิน สติปัญญา เกียรติและศักดิ์ศรี โดยรวมถึงการทำให้รู้สึกกลัว สร้างความเดือดร้อน ช่มชู้และคุกคาม เช่นฆ่าโดยมิชอบ และลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการสงคราม ปิดเส้นทางและปล้น กดขี่ข่มเหง ทุกการกระทำที่มีลักษณะบ้า

ระห่ำและการชู้กรโศกเพื่อให้บรรลุถึงจุดหมายในการก่ออาชญากรรมด้วยบุคคลหรือกลุ่ม เพื่อให้เกิดความหวาดกลัวในหมู่สังคมมนุษย์ เพื่อให้เซ็ดหลาบด้วยการสร้างความเดือดร้อน และนำพาชีวิต ทรัพย์สิน สิทธิและเสรีภาพ ความมั่นคงปลอดภัยและสภาพของพวกเขาสู่ภาวะอันตราย ในจำนวนนี้ยังรวมถึงรูปแบบของการก่อความพินาศให้กับสภาพแวดล้อมอาคารและทรัพย์สินสาธารณะและส่วนบุคคล การพลาญและทำลายทรัพย์สินของประเทศและระบบนิเวศต่างๆ ทั้งหมดนี้ คือ การสร้างความหายนะที่พระเจ้าได้ทรงห้ามในดำรัสของพระองค์ว่า

وَأَحْسِنَ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ ۖ وَلَا تَبْغِ الْفَسَادَ فِي
 الْأَرْضِ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿٧٧﴾

“และจงทำความดีเสมือนกับที่อัลลอฮ์ได้ทรงทำความดีแก่เจ้า และจงอย่าแสวงหาความหายนะบนแผ่นดินนี้ เพราะแท้จริงอัลลอฮ์ไม่ทรงโปรด(โกรธกริ้ว)บรรดาผู้บ่อนทำลาย” (อัล-เกาะศ็อศ : 77)

ทางสมัชชาฯยังได้แถลงว่า ส่วนหนึ่งของการก่อการร้าย ก็คือ การก่อการร้ายหรือรุกรานของชาติหนึ่งต่ออีกชาติหนึ่ง ตัวอย่างที่เห็นได้อย่างชัดเจนที่สุด คือ การก่อการร้ายอันรุนแรงและเหี้ยมโหดที่กระทำโดยยิวไซออนิสต์ในปาเลสไตน์ การก่อการร้ายของเซอร์เบียต่อบอสเนีย เฮอร์เซโกวีนา และโคโซโว สมัชชาฯเห็นว่า การก่อการร้ายชนิดดังกล่าว เป็นการก่อการร้ายที่ชั่วช้าและเลวร้ายที่สุด และเป็นภัยคุกคามต่อความ

สงบสันติในโลกมากที่สุด และสมาชิกเห็นว่า การปะทะต่อสู้กับการก่อการร้ายเหล่านี้ ถือเป็นสิทธิในการป้องกันตนเอง

ประชาชนชาวอเมริกันอาจจะถามว่า แล้วอิสลามมีวิถีทางในการแก้ปัญหาความรุนแรงและการก่อการร้ายเช่นไร?

ณ ที่นี้ สันนิบาตโลกมุสลิมขอย้ำว่า อิสลามได้กำหนดวิถีทางของการแก้ปัญหาและการป้องกันสังคมจากความเลวร้ายนี้ก่อนกฎหมายและธรรมเนียมอื่นทั้งหมด อันดับแรกที่สุด คือ การรักษาเกียรติและศักดิ์ศรีแห่งความเป็นมนุษย์ และการปกป้องศาสนา ชีวิต ทรัพย์สินและสติปัญญาของพวกเขา ด้วยการวางกรอบที่ชัดเจน และสั่งห้ามมิให้ละเมิดต่อสิ่งดังกล่าว

وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٢٩﴾

“และผู้ใดที่ละเมิดขอบเขตของอัลลอฮ์ ดังนั้นพวกเขาคือผู้ที่อธรรม” (อัล-บะเกาะเราะฮฺ :229)

เพื่อให้การคุ้มครองนี้มีความสมบูรณ์ อิสลามได้ห้ามการละเมิดสิทธิของผู้อื่นและห้ามกระทำทุกอย่างที่ไม่ยุติธรรมหรืออธรรม

قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّي الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ وَإِلَّا تَمَّ وَابْتِغَىٰ بَعْضُ الْحَقِّ

“จงกล่าวเถิด (มุหัมมัด) ว่า แท้จริงสิ่งที่พระเจ้าของฉันทรงห้ามฉันนั้น คือสิ่งต่างๆที่ชั่วช้าและน่ารังเกียจ ทั้งที่เปิดเผยและไม่เปิดเผย และสิ่งที่เป็นบาป และการข่มเหงรังแกโดยมิชอบธรรม...” (อัล-อะฮฺรอฟ : 33)

และได้ห้ามปรามอย่างรุนแรงกับผู้ที่สร้างความเดือดร้อนต่อผู้อื่นและ
สร้างความเสียหายบนหน้าแผ่นดิน โดยไม่จำกัดว่าจะต้องเป็นเฉพาะใน
ดินแดนของมุสลิมเท่านั้น

وَإِذَا تَوَلَّى سَعَى فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ
وَالنَّسْلَ ۗ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ ﴿٢٠٥﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ
أَخَذْتَهُ الْعِزَّةَ بِالْإِثْمِ ۖ فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُ وَلَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿٢٠٦﴾

“และเมื่อเขาให้หลังไปแล้ว (หลังจากที่เขาได้พุดจาจนเจ้าพิง
พอใจในชีวิตความเป็นอยู่บนโลกนี้) เขาก็เพียงพยายามเพื่อก่อ
ความเสียหายบนหน้าแผ่นดิน เขาจะทำลายพืชผลการเกษตร
และเผ่าพันธุ์ และอัลลอฮฺไม่ทรงชอบการก่อความเสียหาย และ
เมื่อมีผู้กล่าวแก่เขาว่า จงยำเกรงต่ออัลลอฮฺ (ในการกระทำของ
เจ้า)เถิด ความหิฐิฐึฐึในเกียรติของเขากลับทำให้เขาทำบาปต่อไป
ดังนั้นหนรกฐึฐึฐึเป็นสิ่งที่พอเพียงแล้วสำหรับ เขา และ
แน่นอนมันเป็นสิ่งที่พำนักอันเลวร้ายยิ่ง (สำหรับเขา)” (อัล-บะ
เกาะเราะฮฺ : 205-206)

อิสลามได้สั่งให้หลีกเลี่ยงจากทุกสาเหตุที่จะก่อให้เกิดความเข้าใจผิด
และความวุ่นวายในหมู่วมวลมนุษย์ และได้เตือนถึงภัยอันตรายของการกระทำ
ดังกล่าว

وَآتَقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً ۖ وَاعْلَمُوا
أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٠﴾

“และพวกเจ้าจงระวังการลงโทษ/ความระทมทุกข์ ซึ่งมันจะไม่
ประสบแก่บรรดาผู้ธรรมในหมู่พวกเจ้าเท่านั้น และพึงทราบ
เถิดว่าแท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้แน่นอนหนักในการลงโทษ” (อัล-
อันฟาล : 25)

คำสอนของศาสนาอิสลาม ได้ชี้ นำให้บุคคลและกลุ่มคนดำเนินงาน
ต่างๆโดยธรรม และขจัดความเบี่ยงเบน ความสุดโต่ง และสิ่งที่เป็นสาเหตุ
ของสองประการดังกล่าวอันมีต้นตอมาจากความคลั่งไคล้อย่างรุนแรงใน
ศาสนา เพราะนั่นคือความหายนะอย่างแน่นอน ในการนี้ท่านศาสนทูตแห่ง
อิสลามได้เตือนเหล่ามุสลิมว่า

“พวกเจ้าจงระวังความคลั่งในศาสนา เพราะแท้จริงสิ่งที่ทำให้
ชนรุ่นก่อนต้องพินาศ ก็คือ ความคลั่งในศาสนานั่นเอง”
(รายงานโดย อะหมัด , อัน-นะสัยย)

อิสลามป้องกันความคิดชั่วร้ายซึ่งจะก่อให้เกิดความเดือดร้อน การ
ข่มขู่คุกคาม การเช่นฆ่าทำลายล้าง และการก่อการร้ายโดยมิชอบ ท่านศา
สนทูตได้กล่าวว่า

“ผู้ใดที่ชี้ไปยังหน้าพี่น้องของเขาด้วยท่อนเหล็ก แน่แน่นอนเหล่า
มลาอิกะฮ์จะสาปแช่งเขา จนกว่าเขาจะเลิก(พฤติกรรมนั้น)
แม้ว่าพี่น้องของเขาคนนั้นจะเป็นพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน
ก็ตาม”

องค์พระผู้เป็นเจ้าได้สั่งให้กระทำต่อผู้ที่มีไซมุสลิมโดยเที่ยงและ
ยุติธรรม พระองค์ทรงกำหนดลิสหิ รวมทั้งหน้าที่ต่อพวกเขา พระองค์ทรง

มอบความปลอดภัยให้พวกเขาในดินแดนของมุสลิม และทรงกำหนดให้
ฆาตกรต้องชดใช้ค่าเสียหายเมื่อได้ฆ่าพวกเขาโดยมิได้เจตนา

وَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ فَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ
إِلَىٰ أَهْلِهِمْ وَتَخْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ

“และถ้าผู้ตายเป็นหนึ่งในหมู่ชนที่มีพันธะสัญญากับพวกเจ้า
ก็จง(ชดเชยด้วยการ)จ่ายค่าทำขวัญให้แก่ครอบครัวของเขา
และปล่อยทาสผู้ศรัทธาคนหนึ่งให้เป็นไท” (อัน-นিসาอ์ : 92)

และอิสลามห้ามฆ่าชีวิตผู้ที่มีสนธิสัญญากับมุสลิม

“ผู้ใดที่ฆ่าผู้ที่ทำสนธิสัญญาสร้างพันธไมตรี เขาจะไม่ได้
ลัมพัสกลินอายแห่งสวรรค์” (อัล-บะคอรี, อะหมัด, อิบน์
มาญะฮฺ)

พระเจ้าเป็นเจ้าไม่ได้ทรงห้ามการทำดีและการไปมาหาสู่กับผู้ที่ไม่ใช่
มุสลิม ตราบใดที่ชนกลุ่มนั้นไม่ก่อสงคราม หรือ ขับไล่มุสลิมออกจาก
ดินแดนของพวกเขาเอง

لَا يَنْهَىٰكُمْ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ
مِّن دِيَارِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ
الْمُقْسِطِينَ

“อัลลอฮฺมิได้ทรงห้ามมิให้พวกเจ้าทำดีและให้ความเป็นธรรม
กับบรรดาผู้ที่ไม่ได้ต่อสู้/ต่อต้านพวกเจ้าในเรื่องศาสนา และ

มิได้ขับไล่พวกเจ้าออกจากหมู่บ้านของพวกเจ้า แท้จริงอัลลอฮ์
ทรงรักบรรดาผู้คงไว้ซึ่งความยุติธรรมเสมอ” (อัล-มุมตะหะ
นะฮะฮ์ :8)

พระเจ้าเป็นเจ้าทรงกำหนดให้มีความยุติธรรมกับทุกคนแม้กระทั่งกับ
ศัตรู

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءٰمَنُوْا كُوْنُوْا قَوّٰمِيْنَ لِلّٰهِ شُهَدَآءَ بِالْقِسْطِ
وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلٰٓى اَلَّا تَعْدِلُوْٓا اَعْدِلُوْٓا هُوَ
اَقْرَبُ لِلتَّقْوٰى وَاَتَّقُوا اللّٰهَ ۚ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيْرٌۢ بِمَا تَعْمَلُوْنَ

“และจงอย่าทำให้ความเกลียดชังของพวกเจ้าที่มีต่อกลุ่มหนึ่ง
กลุ่มใด(เป็นเหตุ)ทำให้พวกเจ้าปฏิบัติธรรม(ต่อพวกเขา) จง
(ปฏิบัติด้วยความ)ยุติธรรมเถิด แท้จริงการปฏิบัติธรรมนั้น
ทำให้ยิ่งใกล้กับความยำเกรง และจงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด แท้
จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้ยิ่งในภารกิจของพวกเจ้า” (อัล-
มาอิดะฮ์ : 8)

อิสลามได้วางโทษหนักต่อการฆ่าโดยมิชอบ โดยถือว่าการฆ่าผู้อื่นโดย
มิชอบเพียงคนเดียว มีความร้ายแรงในอิสลามเทียบเท่ากับการฆ่ามนุษย์
ทั้งหมด ดังที่อัลลอฮ์ได้ตรัสว่า

أَنَّهُ مَن قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا
قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا

“นั่นคือ ผู้ใดที่คร่าชีวิตหนึ่งโดยที่ไม่มีได้เป็นการชดเชยอีก
ชีวิตหนึ่ง หรือมิใช่เนื่องจากการบ่อนทำลายในแผ่นดิน นั่น
ย่อมประหนึ่งว่าเขาได้ฆ่ามนุษย์ทั้งมวลแล้ว” (อัล-มาอิดะฮ์ :

32)

หลังจากที่ได้กล่าวถึงการแก้ปัญหาการก่อการร้ายเหล่านี้ สันนิบาต
โลกมุสลิมได้ตั้งความหวังว่า วิธีทางดังกล่าวนั้นจะเป็นพื้นฐานที่ใช้ในการ
กำหนดหนทางในการแก้ปัญหา ให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของ
สังคมมนุษย์และความต้องการของพวกเขา สันนิบาตโลกมุสลิมขอเรียกร้อง
กลุ่มผู้รัฐชาวมุสลิมโดยเฉพาะ ให้ร่วมกันให้คำจำกัดความของการก่อการ
ร้าย ให้เป็นคำจำกัดความของคนทั้งโลก เพื่อหลีกเลี่ยงไม่ให้เกิดผลเสียจาก
การนิยามของคณะบุคคลเพียงไม่กี่คน ซึ่งอาจจะกลายเป็นเงื่อนไขให้การก่อ
การร้ายขยายตัวยิ่งขึ้น

มุสลิมกับสงคราม

นับเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับทุกชนชาติ จะต้องเห็นพ้องในการให้คำนิยามหรือคำจำกัดความของสงครามกับการก่อการร้ายและความรุนแรง โดยจะต้องไม่ปล่อยให้ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งกำหนดคำนิยามเหล่านี้แต่เพียงฝ่ายเดียว กลุ่มผู้รู้ชาวอเมริกันได้ให้นิยามในบางประเด็นเกี่ยวกับสงคราม ซึ่งโดยส่วนใหญ่แล้ว ชนชาติผู้ด้อยกว่าต่างให้การสนับสนุน รวมทั้งประชาชาติมุสลิมด้วย คำนิยามเหล่านี้ไม่ขัดแย้งกับหลักการอิสลาม ซึ่งได้วางกฎเกณฑ์มากมายเกี่ยวกับสงคราม แต่อย่างไรก็ตามนิยามดังกล่าวก็ยังไม่ครบถ้วนและบกพร่องหลายจุด จำเป็นจะต้องให้มีความสมบูรณ์เพื่อแสดงให้เห็นถึงความคิดร่วมกันของมนุษยชาติ ส่วนหนึ่งที่ประกอบอยู่ในสารก็คือ

- (1) สงครามทุกชนิดและทุกรูปแบบล้วนเป็นภัย มันแสดงให้เห็นถึงความล้มเหลวของมนุษย์ในด้านการเมือง
- (2) สงครามนั้นเป็นอันตราย นำไปสู่การสูญเสียชีวิตและทรัพย์สินอันมีค่าของทั้งสองฝ่าย
- (3) สงครามต่างๆที่เกิดขึ้นบนพื้นฐานของการละเมิด การแสดงอำนาจและแสนยานุภาพ ล้วนถูกปฏิเสธอย่างสิ้นเชิง สงครามจะต้องไม่ก่อขึ้นเพียงเพื่อแก้แค้นต่อความอยุติธรรมในอดีตที่ผ่านมา หรือการล่าอาณานิคม หรือด้วยสาเหตุอื่นๆ ยกเว้นเพื่อการป้องกันตัวเองเท่านั้น

สงครามจะต้องไม่เกิดขึ้นเพราะมีสาเหตุเพียงเล็กน้อยหรือด้วยสาเหตุที่ยังไม่แน่ชัด หรือสาเหตุที่ยังสามารถแก้ปัญหาได้ด้วยหนทาง การเจรจา

- (4) บางครั้งสงครามอาจมิใช่เพียงแค่สิ่งที่กระทำได้ แต่มันจำเป็นต้องกระทำ เพื่อยับยั้งความโหดร้ายทารุณและรุนแรงจากความเคียดแค้นและความโกรธของฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด
- (5) ข้ออ้างพื้นฐานทางจริยธรรมสำหรับการก่อสงคราม ก็คือ การปกป้องประชาชนผู้บริสุทธิ์จากภัยอันตรายหรือมหันตภัยที่แน่ชัด

สันนิบาตโลกมุสลิมเห็นว่า โดยทั่วไปอิสลามไม่ได้ขัดแย้งกับประเด็นต่างๆเหล่านั้น เพราะอิสลามเห็นว่า บางครั้งปัจจัยหรือเงื่อนไขของสงครามเกิดจากการละเมิดหรือรุกรานของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง มันเป็นสิ่งที่ถูกปฏิเสธจากอิสลามโดยสิ้นเชิง และบางครั้งอาจจะเป็นการตอบโต้การละเมิดหรือรุกราน การทำสงครามด้วยเหตุผลนี้ถือเป็นส่วนหนึ่งของ “ญิฮาด” ซึ่งมันเป็นหนทางที่จำเป็นในบางครั้ง

وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ
الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ
هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَل لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا
وَاجْعَل لَنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًا ﴿٧٤﴾

“เหตุใดพวกเจ้าถึงไม่ยอมสู้รบเพื่อหนทางของอัลลอฮ์ และ(ผู้รบเพื่อปกป้อง) บรรดาผู้อ่อนแอ ไม่ว่าชายหรือหญิงและเด็กๆ ซึ่งต่างวิงวอนว่า โอ้พระผู้อภิบาลของข้า โปรดนำพวกเราออกให้พ้นจากเมืองที่มีประชากรชอบข่มเหงรังแกแห่งนี้ และโปรดส่งผู้คุ้มครองของท่านมา(ปกป้อง)เรา และโปรดส่ง

ผู้ช่วยเหลือของท่านมา(ช่วยเหลือ)เราด้วยเถิด” (อัน-นีส้า :

75)

อิสลามได้เห็นว่า ผู้ที่สร้างความเป็นธรรมด้วยวิธีใดก็ตาม ถือว่าเป็นผู้ที่ละเมิดและอยุติธรรม ผู้ที่ให้การสนับสนุนผู้นั้นย่อมต้องเป็นผู้
อธรรมด้วยเช่นกัน

لَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ تُخْرِجُوهُمْ
مِّن دِيَارِكُمْ أَن تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ حُبِّ
الْمُقْسِطِينَ ﴿٨٥﴾ إِنَّمَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ
وَآخَرَجُوكُمْ مِّن دِيَارِكُمْ وَظَاهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَن
تَوَلَّوْهُمْ ۚ وَمَن يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٨٦﴾

“อัลลอฮฺมิได้ทรงห้ามมิให้พวกเจ้าทำดีและให้ความเป็นธรรมกับบรรดาผู้ที่มิได้ต่อสู้/ต่อต้านพวกเจ้าในเรื่องศาสนา และมิได้ขับไล่พวกเจ้าออกจากหมู่บ้านของพวกเจ้า แท้จริงอัลลอฮฺทรงรักบรรดาผู้คงไว้ซึ่งความยุติธรรมเสมอ แน่แท้ อัลลอฮฺทรงห้ามพวกเจ้าไม่ให้ผูกมิตรกับบรรดาผู้ที่ต่อสู้ต่อต้านพวกเจ้าในเรื่องศาสนา และขับไล่พวกเจ้าออกจากบ้านเกิดเมืองนอนของพวกเจ้า และช่วยเหลือ(ศัตรู)ในการขับไล่พวกเจ้า และผู้ใดที่ผูกมิตรกับพวกเขาเหล่านั้น ดังนั้นพวกเขา คือชนผู้
อธรรม” (อัล-มุมตะหะนะฮฺ : 8-9)

การทบทวนประวัติศาสตร์ที่เขียนโดยชาวตะวันตกเอง ทำให้เห็นความแตกต่างโดยสิ้นเชิงกับประวัติศาสตร์ของอิสลามในเรื่องเหล่านี้ ลองพิจารณาถึงตัวอย่างที่เกิดขึ้นในดินแดนอัล-กูตล์ ซึ่งเป็นดินแดนแห่งสงครามและชัยชนะของกองทัพหนึ่ง และเป็นความปราชัยของอีกกองทัพหนึ่งตลอดมา ความจริงจะประจักษ์ชัดขึ้นถ้าได้พิจารณาถึงตัวอย่างดังกล่าวนี้ ในปี ค.ศ.616 กองทัพเปอร์เซียได้ชัยชนะต่อพวกไบเซนไทน์ ประวัติศาสตร์ได้จารึกถึงความโหดร้ายที่กองทัพผู้พิชิตได้กระทำขึ้น หลังจากนั้นภายในระยะเวลาไม่ถึงสิบปีกองทัพไบเซนไทน์ก็ได้ทวงชัยชนะกลับคืนมา และได้แก้แค้นอย่างโหดร้ายทารุณสุดสาสมแก่ใจ รวมทั้งได้แก้แค้นต่อพวกยิวด้วย เพราะพวกยิวได้ถูกกล่าวหาว่าให้การสนับสนุนพวกเปอร์เซีย สิบปีต่อมากองทัพมุสลิมได้เข้าไปยังดินแดนแห่งนี้ โดยไม่มีการหลั่งเลือด ไม่มีการยึดทรัพย์สิน ไม่มีการกระทำชำเราสตรี และได้ทำสนธิสัญญากับชนในท้องถิ่น ผู้ใดที่มีโอกาสอ่านสัญญาดังกล่าวนั้น คงจะคาดไม่ถึงว่า มันเป็นสนธิสัญญาระหว่างผู้ชนะกับผู้แพ้

หลายศตวรรษผ่านไป กองทัพแห่งครูเสดได้ยกทัพมาพิชิตชาวมุสลิม ผู้นำของพวกเขา จอร์จ เพรี ได้ส่งสารกลับไปยังสันตะปาปา เพื่อแจ้งข่าวดีว่า ม้าของเราได้เหยียบย่ำไปบนโลหิตของศัตรูที่ไหลนองจนถึงหัวเข่า แต่ในระยะเวลาอีกไม่นานหลังจากนั้น จอมทัพเคาะลาหุดดีน ก็ยกทัพมุสลิมเข้ายึดอัล-กูตล์คืน อีกครั้งหนึ่งที่ประวัติศาสตร์ของชาวยุโรปได้จารึกถึงความอหิวาต์และการให้อภัยของกองทัพแห่งชัยชนะ

ในปี 1947-1948 เมื่อมีการสถาปนารัฐอิสราเอล กลุ่มหัวรุนแรงได้ก่อเหตุโศกนาฏกรรมที่โหดร้ายทารุณมาก เป็นความโหดร้ายที่แม้กระทั่งประวัติศาสตร์ของอิสราเอลเองก็ไม่เคยปฏิเสธ นายเมเนเชม เบกิน หนึ่งใน

หัวหน้าผู้รับผิดชอบภารกิจในการสังหารหมู่ที่ตีร์ ยาซีนในครั้งนั้น ได้บันทึกว่า “ผลจากความหวาดกลัวที่ถูกสร้างขึ้นในหมู่ประชาชน ด้วยการเจตนาฆ่าผู้หญิง เด็กและผู้บริสุทธิ์ ทำให้เหลือชาวปาเลสไตน์อยู่เพียง 165,000 คน จากเดิม 900,000 คน” นายเมเนเฮม เบกิน ยังได้แสดงความภาคภูมิใจอีกว่า “ถ้าไม่กระทำเช่นนั้นการจัดตั้งรัฐอิสราเอลจะไม่เกิดขึ้น”

ณ ที่นี้ขออธิบายว่า การนำเอาเหตุการณ์ต่างๆมาเปรียบเทียบ เราไม่ได้มีจุดมุ่งหมายเพื่อที่จะบอกว่า อิสลามเป็นศาสนาแห่งความเมตตาและความสงบ ส่วนศาสนาอื่น เช่น คริสต์ ยูดาเย เป็นศาสนาแห่งความรุนแรงและโหดร้าย เพราะพฤติกรรมต่างๆที่เกิดขึ้นเป็นผลของอัตลักษณ์แห่งความอธรรมในตัวมนุษย์มากกว่าผลจากศาสนา จุดประสงค์ที่นำมาเปรียบเทียบเช่นนี้ เพียงเพื่อต้องการชี้ให้เห็นว่า ศาสนาต่างๆไม่ได้สนใจ มีหน้าซำยังล้มเหลวในการขจัดอัตลักษณ์นี้ออกจากตัวมนุษย์ ในขณะที่อิสลามสามารถขจัดมันได้อย่างราบคาบ

ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสงครามเพื่อเรียกร้องสิทธิคืน ที่เราควรกล่าวถึง ณ ที่นี้ เราพบว่า ปัญหาบางประการนั้นมีความเกี่ยวข้องกับจุดยืนหรือนโยบายของบางรัฐบาลในโลก ซึ่งส่งผลให้ชาวมุสลิมมีความเห็นว่าเป็นการละเมิดสิทธิของพวกเขาสาระสำคัญของปัญหาอยู่ที่นโยบายทางการเมืองที่บรรดาประเทศต่างๆเหล่านี้ มีต่อกรณีพิพาทระหว่างพวกยิวไซออนนิสต์ที่คลั่งศาสนาอย่างมีตบอดกับประชาชนชาวปาเลสไตน์ ซึ่งพวกยิวไซออนนิสต์ได้เข้าไปยึดครองบ้านเรือนและที่ดินของพวกเขาด้วยความรุนแรงและการข่มขู่คุกคามต่างๆนานา

รัฐอิสราเอลถูกก่อตั้งขึ้น โดยการอพยพชาวยิวเข้ามาตั้งถิ่นฐานและขับไล่ผู้อาศัยดั้งเดิมออกจากบ้านเกิดของพวกเขา ด้วยการเช่นฆ่าอย่าง

ไว้ความปรานี ซึ่งตราบจนถึงวันนี้พฤติกรรมอันเหี้ยมโหดนี้ก็ยังคงปรากฏให้เห็น แม้การก่อตั้งรัฐอิสราเอลจะล่วงเลยมากกว่า 50 ปีแล้วก็ตาม

กล่าวอีกนัยหนึ่ง จุดยืนที่เอนเอียงหรือนโยบายที่ให้การสนับสนุนไซออนิสต์โดยปราศจากเงื่อนไขและข้อผูกมัดใดๆเช่นนี้ กลับจะเพิ่มความเหิมเกริมให้กับอิสราเอล อันเป็นเหตุให้โอกาสแห่งสันติภาพห่างไกลออกไปทุกที นอกจากนี้ยังมีปัจจัยอื่นๆที่รัฐบาลบางประเทศได้สร้างความโกรธเคืองให้กับประชาชาติมุสลิมมาเป็นระยะเวลาหนานกว่า 50 ปี อาทิเช่น

- (1) ให้การสนับสนุนชาวยิวผู้ยึดครองดินแดนปาเลสไตน์ ที่ยังคงยืนหยัดในการจัดตั้งรัฐอิสราเอล บนพื้นฐานของความคลั่งในศาสนาที่มีเดบอด ซึ่งเราเห็นชัดถึงจุดประสงค์และเป้าหมายในการขยายดินแดน
- (2) มีส่วนร่วมในการเข่นฆ่าและขับไล่ประชาชนชาวปาเลสไตน์ผู้บริสุทธิ์เป็นจำนวนมาก ไม่ว่าจะเป็นคนชรา สตรี และเด็ก
- (3) สนับสนุนรัฐบาลไซออนิสต์ผู้รุกราน ในการกระทำอันเป็นการละเมิดและคุกคามเกียรติแห่งสถานศักดิ์สิทธิ์
- (4) ให้การสนับสนุนทางทหารและเศรษฐกิจ เพื่อให้กระทำความรุนแรงและคุกคามต่อชาวปาเลสไตน์เพิ่มมากขึ้น โดยที่ชาวปาเลสไตน์ไม่สามารถจะโต้ตอบได้นอกเสียจากด้วยก้อนหินเท่านั้น
- (5) ออกเสียงลงมติสนับสนุนชาวยิวในการประชุมองค์การระหว่างประเทศต่างๆ เพื่อผลประโยชน์ของอิสราเอล และในทางตรงกันข้ามจะออกเสียงโหวตหรือคัดค้านมติที่ประนามพฤติกรรมอันเหี้ยมโหดของอิสราเอล

- (6) ดำเนินการกดดันผู้ถูกกดขี่ เพื่อให้ยอมจำนนและศิโรราบมากขึ้น โดยการให้สัญญาลมๆแล้งๆที่ไม่สามารถรับประกันได้ และมักจะได้รับการเพิกเฉยและละเมิดจากผู้กดขี่เสมอ
- (7) ประณามความพยายามในการป้องกันตนเองของชาวปาเลสไตน์ ที่ไม่มีอาวุธใดๆนอกจากก้อนหิน ในขณะที่เดียวกัน ก็ให้การสนับสนุน หรือ เมินเฉยต่อพฤติกรรมการทำลายล้าง การคุกคาม การสังหารอย่างไร้ความปราณีโดยไม่เลือกหน้าของอิสราเอล ด้วยปืน ระเบิด รถถังและเครื่องบิน

แท้จริง สันนิบาตโลกมุสลิมได้ตั้งความหวังเป็นอย่างมากจากสารของชาวอเมริกัน ในส่วนที่อ้างถึงความจำเป็นของสหรัฐอเมริกาในการทำสงครามกับการก่อการร้ายว่า จะได้มีการชี้ถึงความจำเป็นของชาวปาเลสไตน์ ในการป้องกันตนเองจากการละเมิดของผู้กดขี่ จากการรุกรานและยึดครองดินแดนของพวกเขา เพราะมันไม่ป็นสิ่งปกปิดใดๆเลยสำหรับผู้ลงนามในสาร สันนิบาตโลกมุสลิมยังหวังที่จะรู้เห็นถึงความคิดของชาวอเมริกัน ที่มีต่อการก่อการร้ายของอิสราเอล ซึ่งเป็นการก่อการร้ายโดยรัฐหรือการก่อการร้ายระดับประเทศ ที่โหดร้ายที่สุด

ญิฮาดไม่ใช่การก่อการร้าย

เราจำเป็นต้องเริ่มต้น ด้วยการทำความเข้าใจกับคำว่า “ญิฮาด” กล่าวคือ ญิฮาดนั้นครอบคลุมทุกการงานที่ดี ซึ่งต้องใช้ความพยายามและความสามารถให้มากที่สุดเท่าที่พึงจะให้ได้ ส่วนหนึ่งของรูปแบบในการญิฮาด ก็คือ การต่อสู้กับตัวเอง เพื่อที่จะปฏิบัติสิ่งดีและละทิ้งสิ่งต้องห้าม การทำดีต่อบิดามารดา การดูแลครอบครัว การเสียสละทรัพย์สินและสุดท้าย คือ การต่อสู้กับศัตรูด้วยกฎเกณฑ์และเงื่อนไขต่างๆที่กำหนดไว้ ประการสุดท้ายนี้ เป็นการญิฮาดที่ถูกบัญญัติขึ้นในอิสลาม เพื่อเชิดชูความถูกต้อง ตลอดจนป้องกันและสร้างหลักประกันจากการอยุติธรรมทั้งหลาย เพื่อพิทักษ์รักษาความสงบสุขและสันติภาพ เพื่อปราบปรามและขจัดการก่อการร้ายที่อาจจะเกิดขึ้นในทุกรูปแบบ นอกจากนี้ ญิฮาดยังถูกบัญญัติเพื่อปกป้องประเทศชาติจากการรุกรานและยึดครองดินแดน ตลอดจนจนทรัพย์สินต่างๆ และการต่อสู้กับพวกเหล่าอาณานิคมทั้งหลาย ที่ขับไล่ผู้อาศัยดั้งเดิมออกจากบ้านเรือนของพวกเขา รวมทั้งบรรดาผู้ที่ให้การสนับสนุนการกระทำเช่นนั้นและผู้ที่ไม่รักษาสัญญาที่ได้กระทำไว้ การปกป้องเพื่อมิให้เกิดฟิตนะฮฺ(ความวุ่นวาย)ในศาสนา หรือ เกิดการลิดรอนสิทธิเสรีภาพในการเชิญชวนสู่อิสลามโดยสันติวิธี

لَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقْتِلُواكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ تُخْرِجُواكُمْ
مِّنْ دِيَارِكُمْ أَن تَبْرُوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ

الْمَقْسُطِينَ ﴿٨﴾ إِنَّمَا يَنْهَىٰكُمْ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَتَلُواكُمْ فِي الدِّينِ
 وَأَخْرَجُوكُمْ مِّن دِيَارِكُمْ وَظَهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَن
 تَوَلَّوْهُمْ وَمَن يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٩﴾

“อัลลอฮฺมิได้ทรงห้ามมิให้พวกเจ้าทำความดีและให้ความเป็น
 ธรรมกับบรรดาผู้ที่มิได้ต่อสู้/ต่อต้านพวกเจ้าในเรื่องศาสนา
 และมีได้ขับไล่พวกเจ้าออกจากหมู่บ้านของพวกเจ้า แต่
 จริงอัลลอฮฺทรงรักบรรดาผู้คงไว้ซึ่งความยุติธรรมเสมอ แน่
 แต่อัลลอฮฺทรงห้ามพวกเจ้าไม่ให้ผูกมิตรกับบรรดาผู้ที่ต่อสู้
 ต่อต้านพวกเจ้าในเรื่องศาสนา และขับไล่พวกเจ้าออกจาก
 บ้านเกิดเมืองนอนของพวกเจ้า และช่วยเหลือ(ศัตรู)ในการ
 ขับไล่พวกเจ้า และผู้ใดที่ผูกมิตรกับพวกเขาเหล่านั้น ดังนั้น
 พวกเขาคือชนผู้อธรรม” (อัล-มุมตะหะษะฮฺ : 8-9)

แท้จริงในอิสลามนั้นไม่มีมารยาทและบัญญัติต่างๆ ที่ชัดเจนเกี่ยวกับการ
 การญาติขาดที่ถูกต้องชอบธรรม อิสลามห้ามฆ่าผู้บริสุทธิ์ที่ไม่ใช่ทหารหรือ
 นักรบ อันได้แก่ คนชรา สตรีและเด็ก ห้ามทำลายศพ ห้ามทำลายบ้านเรือน
 และสถานที่ต่างๆที่ไม่เกี่ยวข้องกับการสงคราม

การนำเอาการก่อการร้ายของเหล่าผู้อธรรมและผู้โหดร้ายทารุณ
 ทั้งหลาย ซึ่งได้ยึดครองดินแดนของผู้อื่น การย้ายเกียรติและศักดิ์ศรี ดู
 หมิ่นเหยียดหยามสถานศักดิ์สิทธิ์ ยึดและปล้นสดมภ์ทรัพย์สินอันมีค่า มา
 เทียบเคียงกับ สิทธิในการป้องกันตนโดยชอบธรรม อันเป็นการต่อสู้ของ

บรรดาผู้ถูกกดขี่ เพื่อปลดปล่อยตนเองและกำหนดชีวิตได้เองนั้น จึงเป็นเรื่องที่เหลวไหลและเป็นไปไม่ได้

ดังนั้น สันนิบาตโลกมุสลิม จึงขอเรียกร้องกลุ่มผู้รู้ชาวอเมริกัน รวมทั้งประชาชน กลุ่มองค์กรต่างๆในประเทศ ให้มีการแยกแยะให้ดีระหว่างการวิฮาดที่ถูกต้องและชอบธรรม หรือ การต่อสู้กับการละเมิด การรุกราน และความอยุติธรรมทั้งหลาย กับการใช้ความรุนแรงในการรุกรานและยึดครอง ลิดรอนและย่ำยีอธิปไตยแห่งดินแดนของผู้อื่น การข่มขู่คุกคามและสร้างหวาดกลัวในหมู่ประชาชนผู้บริสุทธิ์ และขับไล่พวกเขาออกจากบ้านเรือนจนกลายเป็นผู้อพยพ

นอกจากนั้น เรายังขอเรียกร้องต่อชาวอเมริกันและกลุ่มองค์กรต่างๆ ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการขจัดความรุนแรง และการก่อการร้ายโดยรัฐ ที่ดำเนินการโดยผู้บุกรุกในปาเลสไตน์ และขอให้ช่วยกันประณามการกระทำ อันเป็นการละเมิดของอิสราเอลต่อชาวปาเลสไตน์และสถานศักดิ์สิทธิ์ของพวกเขา รวมทั้งช่วยกันสนับสนุนสิทธิของชาวปาเลสไตน์ในการประกาศตนเป็นชาติเอกราช ที่มีอธิปไตยสมบูรณ์ โดยมีเมืองหลวง คือ “อัล-กูดส์”

สันนิบาตโลกมุสลิม ใคร่ขอเตือนให้รู้ว่า การละเลยและเพิกเฉยต่อความเป็นธรรมในการแก้ปัญหาของมนุษยชาติ การใช้กำลัง อำนาจที่เหนือกว่าในการติดต่อสัมพันธ์ระหว่างประเทศ คือ สาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดสงครามและความวุ่นวายต่างๆ การไม่ยอมแก้ปัญหาปาเลสไตน์ด้วยความเป็นธรรม จะก่อให้เกิดความขัดแย้งและความรุนแรงที่ฝ่ายต่างๆ มิอาจควบคุมหรือยุติมันได้ ตราบใดที่หนทางแห่งการแก้ปัญหาที่ถูกเสนอไปนั้น ปราศจากความยุติธรรมและความเสมอภาคแม้เพียงเศษเสี้ยวก็ตาม และยังเห็นว่ามีคามเหมือนกันและเท่าเทียมกันระหว่างผู้กดขี่กับผู้ถูกกดขี่ ผู้

อธรรมกับผู้เคราะห์ร้าย มั่นก็รังแต่จะก่อให้เกิดความขัดแย้งและความรุนแรง
ลูกกลมใหญ่โตจนไม่สามารถที่จะควบคุมได้อีกต่อไป เพราะเป็นสิ่งจำเป็นใน
เบื้องต้นที่จะต้องคืนสิทธิและให้ความเป็นธรรมกับชาวปาเลสไตน์
ประชาชนและชนกลุ่มน้อยต่างๆ

ในเมื่ออิสลามได้ห้ามปรามการก่อการร้าย การละเมิดและบุกรุกผู้อื่น
และได้ให้ความสำคัญในเรื่องความยุติธรรม การให้อภัย ความสูงส่งของ
การเจรจาและผูกมิตรกับผู้อื่น อิสลามได้สร้างหลักการที่ดีที่สุดสำหรับการ
สร้างความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ นั่นคือ หลักแห่งความยุติธรรม ไม่ใช่
หลักแห่งผลประโยชน์และอำนาจของรัฐดังที่เกิดขึ้นโดยทั่วไปในปัจจุบัน
โลกได้สัมผัสและลิ้มลองมาแล้วว่า ทุกครั้งที่การใช้ผลประโยชน์และอำนาจ
มาเป็นหลักในการเจรจาระหว่างประเทศ มั่นก็รังแต่จะเป็นสาเหตุที่ก่อให้เกิด
สงคราม ดังนั้น จึงไม่แปลกเลย ถ้าแนวคิดดังกล่าวไม่ค่อยแตกต่างกับ
อุดมการณ์ของอาชญากร หมูโจร หรือลัทธิร้ายในป่ามากนัก

ดังนั้น สันนิบาตโลกมุสลิมจึงขอเรียกร้องเชิญชวน มวลมนุษยชาติ
และกลุ่มองค์กรต่างๆทั่วโลก โดยเฉพาะกลุ่มผู้รู้ชาวอเมริกัน ให้หันมาทำ
ความเข้าใจอิสลาม จากแหล่งข้อมูลที่เป็นรากฐานแท้จริง เพื่อให้เห็นแจ้งถึง
หนทางในการแก้ปัญหาต่างๆของมนุษยชาติ และจะได้ประจักษ์ว่า นี่เป็น
ศาสนาแห่งความสันติสำหรับมวลมนุษย์ทั้งมวล เป็นศาสนาที่ห้ามการละเมิด
และบุกรุกผู้อื่น

﴿وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾

“และจงอย่ารุกราน(ผู้อื่น) เพราะแท้จริงอัลลอฮ์ไม่ทรงชอบ
บรรดาผู้ที่รุกราน(ผู้อื่น)” (อัล-บะเกาะเราะฮ์ : 190)

มุสลิมกับเหตุการณ์ 11 กันยายน 2001

รัฐบาลและกลุ่มองค์กรมุสลิมทั่วโลกได้ประณามการก่อความรุนแรงที่เกิดขึ้นในสหรัฐอเมริกา เมื่อวันที่ 11 กันยายน 2001 และถือว่าเหตุการณ์ในครั้งนั้นเป็นอาชญากรรมอันใหญ่หลวง ไม่เฉพาะต่อชาวอเมริกันเท่านั้น แต่รวมถึงมนุษยชาติทั้งมวลด้วย นี่เป็นความเข้าใจที่ถูกต้องโดยคำสอนของคัมภีร์อัล-กุรอาน ซึ่งได้บัญญัติไว้ว่า การคร่าชีวิตอื่นโดยมิชอบนั้นเป็นการก่ออาชญากรรมที่ร้ายแรง ในความเห็นของมุสลิมนั้น การฆ่าคนเพียงคนเดียวเป็นอาชญากรรมที่ร้ายแรงเทียบเท่ากับการฆ่ามนุษย์ทั้งหมด สันนิบาตโลกมุสลิมอันเป็นตัวแทนของมุสลิมทั่วโลก เป็นองค์กรกระหว่านประเทศระดับต้นที่ได้ออกมาประณามการก่อการร้ายในครั้งนี้ และได้เตือนให้ชาวมุสลิมได้เล็งเห็นถึงอันตรายของมัน นอกจากนี้องค์การที่ประชุมประเทศอิสลาม(OIC) และบรรดาประเทศอิสลามได้แสดงความไม่เห็นชอบด้วยกับการกระทำอันเลวร้ายนี้

ถึงแม้ว่า ศาลสูงแห่งชาติอเมริกันยังไม่ได้มีคำพิพากษาใดๆออกมาเกี่ยวกับเหตุการณ์ดังกล่าวตราบจนกระทั่งปัจจุบันนี้ แม้กระทั่งฝ่ายผู้รับผิดชอบต่างๆภายในเองก็ตาม แต่สื่ออเมริกันและกลุ่มผู้ลงนามในสารกลับไม่ได้พูดถึงการโจมตีที่ไม่เป็นธรรมของสื่อเหล่านี้ตราบจนปัจจุบัน ซึ่งได้โจมตีใส่ร้ายอิสลามและมุสลิม ตลอดจนประเทศมุสลิมบางประเทศ มีหน้าซื่อสื่อส่วนหนึ่ง ได้ใช้ “นิยามและมุมมองแห่งไซออนิสต์” ในการกล่าวหาและโจมตีใส่ร้ายอิสลามและมุสลิม ศาสนทูตและคัมภีร์อัล-กุรอาน

สันนิบาตโลกมุสลิมขอชี้แจงว่า สื่อเหล่านี้ได้ตกหลุมพรางของพวกไซออนิสต์ ที่พยายามดึงพวกเขาให้ออกจากความซื่อสัตย์ต่อวิชาชีพและจรรยาบรรณ ไม่เฉพาะต่อมุสลิมเท่านั้น แต่มันต้องเหยียดธรรมต่อมวลมนุษยชาติทั้งในสหรัฐอเมริกาและยุโรป ทั้งนี้ โดยมีเหล่าผู้นำได้ออกมาแสดงความเห็นและปฏิเสธวิธีการรวมทั้งปิดกั้นการสนทนา และปูทางสู่การปะทะและสงครามทางวิทยาการระหว่างอารยธรรม ซึ่งสามารถอธิบายได้จากคำพูดของผู้นำของสถาบันผู้ผลิตสื่อ เพื่อต่อต้านอิสลามและมุสลิมคนหนึ่ง นั่นคือ โทมัส เฟรดแมน ที่ได้กล่าวว่า “สงครามทางความคิด คือ สิ่งสำคัญที่สุดในความเห็นของอเมริกัน”

การโจมตีใส่ร้ายเช่นนี้ ได้สร้างความเสียหายอย่างใหญ่หลวงต่อมุสลิม โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อมุสลิมที่อาศัยอยู่ในสหรัฐอเมริกา และประเทศยุโรปบางประเทศ ณ ที่นี้มีความจำเป็นที่ต้องชี้แจงผ่านการสนทนาของเรากับผู้รู้ชาวอเมริกันว่า แท้จริงสื่อต่างๆของอเมริกา ในหลายต่อหลายครั้ง พวกเขาไม่ได้ต้องการรักษาผลประโยชน์ของอเมริกา เท่ากับการได้พยายามอย่างซัดเจ้งในการทำสิ่งเหล่านี้

- (1) ชักนำให้สังคมตะวันตกถือเอาอิสลามเป็นศัตรูตัวใหม่ แทนที่ลัทธิคอมมิวนิสต์ และได้ใช้สงครามทางวิทยาการ(จิตวิทยา)โจมตีหลักการบัพัญญัตติ และคำสอนต่างๆของพระเจ้าเป็นเจ้า
- (2) สร้างความฮึกเหิมและคลั่งไคล้ทางศาสนาคริสต์ในหมู่ชาวตะวันตก พยายามปลุกกระตมและสร้างความเชื่อมั่นว่า ตะวันตกผู้มีอารยธรรมจะต้องชนะอิสลามที่ไร้ซึ่งความเจริญ

(3) สร้างความรังเกียจและความรู้สึกแปลกแยกต่อชาติพันธุ์ของมุสลิม รวมทั้งกดดันชนกลุ่มน้อยและชุมชนมุสลิมต่างๆ พยายามชักนำให้ทำร้ายและก่อความรุนแรงต่อมุสลิม ด้วยการยึดเยียดกล่าวหาพวกเขาว่าเป็นภัยต่อความสงบสุขและความมั่นคงของสังคมอเมริกัน

(4) การแทรกและถือหางแนวคิดการปะทะระหว่างอารยธรรม

ผลจากการโจมตีใส่ร้ายดังที่กล่าวมาทั้งหมดนั้น ได้สร้างความเดือดร้อนแก่ชาวมุสลิมในประเทศตะวันตก พวกเขาหลายคนถูกจับกุม ค่มขัง และศูนย์กลางอิสลามหลายแห่งได้รับความเสียหาย ทำให้พวกเขามีความลำบากอย่างแสนสาหัส

ที่น่าแปลกก็คือ ประธานาธิบดีเมืองจำนวนหนึ่งได้สนับสนุนการโจมตีใส่ร้ายทางสื่ออย่างชัดเจน รัฐมนตรีกระทรวงยุติธรรม ได้โจมตีใส่ร้ายอิสลามในการปราศรัยครั้งหนึ่ง โดยเขาพยายามชี้ให้เห็นภาพของอิสลามว่าเป็นเหตุของการก่อการร้าย เขาได้พูดตอนหนึ่งว่า “แท้จริงพระเจ้าของมุสลิมประสงค์จะให้ท่านส่งลูกของท่านไปตายเพื่อตัวเขา ในขณะที่พระเจ้าของชาวคริสต์ส่งพระบุตรของพระองค์ให้มาตายเพื่อพวกท่าน” นี่เป็นข้อผิดพลาดที่เด่นชัดที่สุด ที่ได้ทำลายจุดประสงค์อันดีงามในการที่ปกป้องชีวิตของตัวเอง และเป็นคำพูดที่มีเป้าหมายเพื่อโจมตีใส่ร้ายต่ออิสลาม

สันนิบาตโลกมุสลิมเห็นว่า คำปราศรัยอันสุดโหดดังกล่าว ซึ่งได้มีคนบางกลุ่มใช้เป็นเครื่องมือสำหรับชาวตะวันตกในการต่อต้านอิสลาม ไม่ได้เป็นเครื่องมือในการสร้างสันติภาพและความร่วมมือกันเลยแม้แต่น้อย มันเป็นการทำสงครามทางวิทยาการ(จิตวิทยา)กับโลกอิสลามอย่างเห็นได้ชัด อันเกิดจากความไม่รู้ในข้อเท็จจริงของอิสลามและความคิดชาตินิยมสุดโต่ง

ซึ่งได้ก่อให้เกิดสงครามหลังเลือดอันมากมายในสังคมตะวันตกเอง ซึ่งแม้กระทั่งศาสนาและความศรัทธาของพวกเขาเองก็มิอาจจะระงับยับยั้งมันได้ ดั่งจะเห็นตัวอย่างที่ชัดเจนได้จากสงครามโลกทั้งสองครั้ง ซึ่งสร้างความเสียหายและความหายนะอย่างใหญ่หลวงที่เราไม่สามารถบรรยายได้ ณ ที่นี้เราขอเรียกร้อง เชิญชวนกลุ่มผู้รู้ชาวอเมริกัน ให้หันมาพิจารณาพิจารณาว่า ในขณะที่อิสลามได้อำนวยดีให้มีสงครามเพื่อป้องกันตนเองนั้น อิสลามได้วางมารยาทและจริยธรรมที่จำเป็นต้องถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัดอย่างไรบ้าง? นั่นก็คือ อิสลามได้ห้ามมิให้ฆ่าสตรี เด็ก และนักบวชในศาสนาต่างๆ ห้ามตัดต้นไม้หรือฆ่าสัตว์ ยกเว้นมีความจำเป็นต้องนำมาเป็นอาหาร

เราเองยอมรับว่ามีคนอเมริกันไม่น้อยที่ไม่ได้เดินอยู่บนเส้นทางอันไม่เป็นธรรม เป็นผู้ที่มีความจริงใจ ให้เกียรติและเป็นมิตรกับมุสลิม เราขอขอบคุณและแสดงเกียรติคุณแก่พวกเขาด้วยความจริงใจ เช่นกัน เหตุการณ์ 11 กันยายน ทำให้คนจำนวนไม่น้อยหันมาศึกษาอิสลามจากแหล่งที่มาของคำสอนอิสลามที่แท้จริง แล้วพวกเขาหลายคนได้หันมายอมรับนับถืออิสลาม หลายคนมีความเข้าใจอิสลามและมีท่าทีที่เป็นธรรมต่ออิสลามมากขึ้น

อิสลามและกึ่งอิสลาม

บางประโยคในสารของกลุ่มผู้รู้ชาวอเมริกันเป็นที่ยอมรับของเรา บางตอนในสารที่ได้เขียนว่า “มุสลิมส่วนใหญ่ในโลกที่ใช้ทางนำแห่งคำสอนของอัล-กุรอานนั้นเป็นคนที่ดีงาม จริงใจและรักสันติ” สันนิบาตโลกมุสลิมขอแสดงเกียรติคุณที่กลุ่มผู้รู้ใช้คำว่า “อิสลาม” โดยอธิบายว่า “อิสลามเป็นหนึ่งในศาสนาที่ยิ่งใหญ่ของโลก มีผู้นับถือประมาณ 1,200 ล้านคน และประชากรอเมริกันของหลายล้านคนเป็นมุสลิม” แต่สันนิบาตโลกมุสลิมขอชี้ข้อสังเกตซึ่งเป็นประเด็นสำคัญประการหนึ่ง นั่นคือ การใช้คำว่า “กึ่งอิสลาม” และ “พวกคัลลิ่งกึ่งอิสลาม” เพื่อใช้เรียกกลุ่มทางศาสนาและการเมืองที่สับสน โดยขออธิบายผ่านมุมมองต่างๆ ดังต่อไปนี้

- (1) ขบวนการและบรรดาผู้ที่คลั่งและนิยมความสุดโต่ง ความรุนแรงและการก่อการร้ายนั้น เราไม่สามารถนำมาเชื่อมโยงกับอิสลามที่แท้จริงได้เลย เพราะไม่เช่นนั้นแล้ว เราก็สามารถที่จะเรียกพวกคัลลิ่งและสุดโต่งคาทอลิก ออร์โธดอกซ์ หรือ โปรเตสแตนท์ โดยการนำมาเชื่อมโยงกับศาสนาที่พวกเขา นับถือ มันก็จะกลายเป็นกลุ่มก่อการร้ายคาทอลิกหรือ กึ่งคาทอลิก กลุ่มก่อการร้ายโปรเตสแตนท์หรือกึ่งโปรเตสแตนท์
- (2) การคลั่งและการก่อการร้ายเป็นวิกฤตโลก ที่ไม่จำกัดเฉพาะเพศ สปีชี ภูมิภาคศาสตร์ ศาสนาหรือสังคมใดสังคมหนึ่ง หลังเหตุการณ์ 11 กันยายน 2001 มีเหตุก่อการร้ายเกิดขึ้นในประเทศต่างๆ มากมาย อาทิ เช่น การโจมตีรัฐสภาในรัฐหนึ่งของสวีเดน ได้คร่าชีวิต

รัฐมนตรี 13 คน และอีกตัวอย่างหนึ่ง ได้มีนักศึกษาคณะหนึ่งติดอาวุธ ก่อเหตุบุกกรุกโรงเรียนแห่งหนึ่งในเยอรมนี ผู้นำนักเรียนและครูกว่า 15 คน ทั้งสองกรณี เป็นการก่อการร้ายที่อุกฉกรรจ์มาก และอาชญากรล้วนเป็นชาวคริสต์ทั้งสิ้น ในขณะที่ทุกเดือนมุสลิมต้องสังเวกชีวิตนับร้อยในอินเดียและแคชเมียร์ และกลุ่มผู้รู้ชาวอเมริกันก็คงจะทราบดีถึงผลที่ก่อให้เกิดการนองเลือดจากการก่อการร้ายโดยรัฐ ซึ่งอิสราเอลกระทำต่อชาวปาเลสไตน์

- (3) การใช้คำในทำนองนี้ ทำให้หมิ่นเหม่และง่ายต่อการเบี่ยงเบนประเด็นหรือบิดเบือนข้อเท็จจริง จากขบวนการต่อสู้ที่ถูกต้องชอบธรรมเพื่อปกป้องตนเองจากการรุกรานและยึดครอง กลับกลายเป็นเรื่องอื่นในภาษาของสื่อสารมวลชนและคำประกาศของพวกนักการเมืองตะวันตก นั่นก็คือ มันกลายเป็น “ขบวนการก่อการร้าย” ซึ่งขัดแย้งกับความเป็นจริงและหลักจริยธรรมโดยสิ้นเชิง

มุสลิมและคุณค่าแห่งอเมริกัน

สารของกลุ่มผู้รู้ชาวอเมริกัน ได้ย้ำอย่างเปี่ยมมั่นเป็นเหมาะในสิ่งที่พวกเขา เรียกว่า “ข้อเท็จจริงทางจริยธรรมที่ล้มบุรณ” มันเป็นการรวบรวมเอาหลัก คุณค่าต่างๆที่พวกเขาเห็นว่า ทุกชาติในโลกนี้ต้องยึดถือปฏิบัติ สิ่งแรกที่ พวกเขาได้เน้นย้ำ ก็คือ หลักเซคคิวลาร์ตามแบบฉบับอเมริกัน สันนิบาต โลกมุสลิม เห็นว่า อิสลามได้ล้ำหน้าผู้อื่นในการสนองต่อหลักแห่งการผ่อน ปรน อัล-กุรอานระบุว่า

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ

“ไม่มีการบังคับใดๆในเรื่องการนับถือ) ศาสนาอิสลาม” (อัล- บะเกาะเราะฮ์ : 256)

ประวัติศาสตร์โลกเองได้จารึกว่า ผู้เป็นมุสลิมทุกยุคสมัยต่าง อ่อนโยนและให้ความเป็นธรรมแก่ชนต่างศาสนาในทุกดินแดนที่พวกเขาเคย ปกครอง ถ้าหากประเด็นเรื่องการเลือกนับถือศาสนาและผลของมันต่อจุดยืน ของมนุษย์กับคนอื่น คือ จุดสำคัญที่ใช้อ้างในสารของผู้รู้ชาวอเมริกัน ทว่า ภายใต้อำนาจของอิสลามไม่มีปัญหาที่ต้องแก้ไขแฉกเช่นการใช้ระบอบเซคคิว ลาร์ (แยกศาสนาออกจากการปกครอง) แท้จริงผู้นับถือศาสนาคริสต์ และยิวได้เคยใช้ชีวิตภายใต้การปกครองของมุสลิมมาเป็นเวลายาวนานอย่าง สงบสุข ชนิดที่ไม่เคยได้รับมาก่อนในดินแดนยุโรป อันเป็นดินแดนที่ แพ้หลายของศาสนาคริสต์เอง

สมควรที่ต้องชี้ให้เห็นในการพูดถึง เซคคิวลาร์ ว่ามีการผ่อนปรนมากขึ้นในการใช้หลักการนี้ในหมู่คนตะวันตกเอง อย่างน้อยบางส่วนของหลักเซคคิวลาร์นี้ได้ถูกตัดทิ้งไป ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า เซคคิวลาร์ที่เราเห็นนั้นเป็นเพียงรูปแบบที่ไม่ได้มีความแตกต่างไปจากอุดมการณ์ของหลายๆ ประเทศในตะวันตกที่ต้องการแยกโบสถ์ในศาสนาคริสต์ออกจากภาครัฐ ด้วยการแยกจริยธรรมทางศาสนาออกจากชีวิตของผู้คน ซึ่งการการแยกศาสนาและคุณค่าทางจริยธรรมเช่นนี้เอง คือ สาเหตุมูลฐานที่ก่อให้เกิดความหายนะและความตกต่ำทางการเมืองและเศรษฐกิจในสังคม

การเน้นในประเด็นนี้ และการแถลงให้ชาติอื่นถือปฏิบัติในหลักคุณค่าแห่งอเมริกัน เป็นการชี้ชัดว่า ผู้ลงนามในสารต้องการให้กฎหมายและคุณค่าแห่งอเมริกันถูกนำไปใช้กับชาวโลกทั้งหมด ด้วยการใช้ในสิ่งที่พวกเขาเรียกว่า “ข้อเท็จจริงทางจริยธรรมที่สัมบูรณ์” และ “หลักคุณค่าแห่งอเมริกัน” เพื่อบังคับใช้กับชาติอื่น รวมทั้งประเทศมุสลิม ให้นำมาแทนที่บทบัญญัติอิสลามในการดำเนินชีวิต ชาวยุโรปเองถือว่า ลัทธิอเมริกันนิยมทั้งในการแพร่กระจายกฎหมายและคุณค่าแห่งอเมริกัน ได้ก่อให้เกิดผลเสียต่อความสมดุลในระบบสังคมและการเมืองของยุโรป ชาวยุโรปยังเห็นอีกว่า ลัทธิอเมริกันนิยมนี้เอง คือ สิ่งที่เกิดพวกขวาจัดในยุโรป ซึ่งเป็นผลพวงจากความพยายามที่จะบังคับให้ใช้หลักคุณค่าแห่งอเมริกัน กับสังคมมนุษย์โดยผ่านกระบวนการโลกาภิวัตน์

แนวทางนี้ เกี่ยวข้องกับการอ้างในสาร ที่ยอมให้ใช้ความรุนแรงในการก่อสงครามกับบางประเทศ ภายใต้คำว่า “การปราบปรามผู้ก่อการร้าย” ความรุนแรงดังที่วาทนี้ ไม่สอดคล้องกับอุดมการณ์ที่กล่าวถึงในสารเกี่ยวกับสิทธิอันถูกต้องในการทำสงคราม ชาวมุสลิมยังมีความหวังอยู่ว่า ข้อเท็จจริง

ของภัยอันตรายที่จะเกิดขึ้นกับประชาชาติมุสลิม เพราะการให้การสนับสนุน การอ้างสิทธิในการโจมตีด้วยความรุนแรงดังกล่าว ในการก่อสงครามกับ ประเทศมุสลิมทั้งหลาย จะไม่มลายหายไปจากการรู้เห็นและมโนธรรมสำนึก ของกลุ่มผู้รู้ชาวอเมริกัน

เป็นเรื่องที่แปลกมาก ที่เราได้พบกับความหลงลืมโดยสิ้นเชิงของกลุ่ม ผู้รู้ชาวอเมริกัน ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความขัดแย้งระหว่างความเป็นจริงของ สงครามกับหลักการทางจริยธรรมที่พวกเขาอ้างสนับสนุน

ดังนั้น สันนิบาตโลกมุสลิม จึงขอเรียกร้องต่อกลุ่มผู้รู้ชาวอเมริกัน ให้ช่วยกันตรวจสอบให้ถ่องแท้ถึงผลของสงครามที่มีต่อมวลมนุษยชาติและ หลักจริยธรรมของมนุษย์ รวมทั้งต่อความสัมพันธ์ของสหรัฐอเมริกา กับ ประชาชาติอิสลาม

สงครามมีจรรยาบรรณและกฎของมัน ดังที่ได้มีการกล่าวไว้ในสาร สังคมอเมริกันได้ถูกพวกสื่อสารมวลชนที่นิยมความรุนแรงโฆษณาชวนเชื่อ จนพวกเขาต้องคล้อยตาม และหลงผิดตามกระแส ทำให้พวกเขา มองไม่เห็น ความจริง เมื่อความจริงถูกเปิดเผย พวกเขาจะรู้ว่า ตัวเองตกเป็นเหยื่อของ การคิดหรือการตัดสินใจที่ผิดพลาดครั้งใหญ่ อันเป็นผลมาจากการสร้าง กระแสของสื่อต่างๆของอเมริกา ซึ่งโดยส่วนใหญ่แล้วตกอยู่ภายใต้การ ครอบงำของไซออนิสต์ ผู้ซึ่งมีผลประโยชน์ที่ไม่สอดคล้องกับผลประโยชน์ แห่งชาติของอเมริกาเอง

สันนิบาตโลกมุสลิม ของยี่แก่ชาวอเมริกันทั้งหมดว่า ชาวมุสลิมไม่ใช่ ศัตรูของมวลมนุษยชาติ พวกเขามีสิ่งต่าง ๆ มากมายที่เหมือนและสอดคล้อง กับชาวอเมริกัน ดังที่กลุ่มผู้ลงนามได้กล่าวไว้ ถึงเวลาแล้วหรือยัง สำหรับ การหันหน้ามาสร้างความเข้าใจระหว่างชาวอเมริกันกับประชาชาติมุสลิม โดย

ผ่านเวทีมูลนิธิ และกลุ่มองค์กรต่างๆที่มีพันธกิจเกี่ยวกับหลักคุณค่าและ
วิทยาการ เพราะนี่เป็นความร่วมมือที่มีเกียรติในการแก้ปัญหาต่างๆ ด้วย
วิธีการสนทนา เราหวังเช่นนั้น

เป็นสิ่งที่ดีสำหรับ สันนิบาตโลกมุสลิมที่จะบันทึกลงในท้ายของสาร
ฉบับนี้ ด้วยข้อเสนอให้จัดมีการพบปะ ที่มีกำหนดการทางวิชาการและ
กำหนดเวลาอันเหมาะสม เพื่อให้ผู้รู้ชาวอเมริกันได้มาร่วมกันหารือในข้อ
ประเด็นต่างๆที่เป็นปัญหา เพื่อที่จะกำหนดอุดมการณ์ร่วมกัน อันจะ
นำไปสู่สันติภาพ ความยุติธรรมและมิตรภาพที่ดี รวมทั้งร่วมกันต่อต้านการ
ก่อการร้ายโดยรัฐ

--- และพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า คือ ผู้ครองกรรมสิทธิ์แห่งความสำเร็จ ---